П'ятниця, 10 жовтня 2003 року. № 191 (3191)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Ви заслужили найтепліших слів»

Так привітав Голова ВР Володимир Литвин співвітчизників, запрошених до конференц-зали парламенту для вручення високих нагород — почесних грамот та грамот Верховної Ради України.

Розмаїття професій і занять представляли нагороджені: лікар, учитель, академік, письменник, муляр, бухгалтер, майстер виробничого цеху, сільський голова — ті, хто натхненною працею утверджує незалежність України. На засадах прав і свобод її громадян, розвитку демократії і парламентаризму. Вручаючи нагороди Верховної Ради, Володимир Литвин побажав усім добра й успіхів на шляху до заможної України, яка є великою державою.

На фото: Голова ВР Володимир Литвин нагороджує Почесною грамотою Верховної Ради України заступника начальника відділу дочірнього підприємства «Укроборонсервіс» державної компанії «Укрспецекспорт» Віктора Доброгаєва.

Анатолій КАРАСЬ.

ПРИВІТАННЯ

Працівникам стандартизації та метрології

Щиро вітаю вас з професійним святом — Днем працівників стандартизації та метрології і Всесвітнім днем стандартів.

Міжнародні й гармонізовані з ними національні стандарти відкривають доступ до найновіших досягнень науки і техніки, різноманітних виробів та послуг, світових ринків. Стандарти сприяють усуненню і подоланню технологічної прірви, що є між країнами з різним економічним статусом, та торгових бар'єрів. Вони використовуються майже в усіх економічних операціях і великою мірою обумовлюють стандарти життя.

Суспільство сьогодні — це світ сучасних інформаційних і комунікаційних технологій. Тому Всесвітній день стандартів-2003 відзначається під гаслом «Глобальні стандарти для глобального інформаційного суспільства».

Без прийняття відповідних стандартів неможливий розвиток національної економіки. Вони впливають на всі ланки соціальної сфери — освіту, дотримання прав споживача, охорону здоров'я, безпеку життя та захист довкілля тощо. На нинішньому етапі стандарти є важливою передумовою вступу України до Світової організації торгівлі, інтеграції до Європейського союзу.

Виходячи з міжнародних норм і зобов'язань, узятих нашою державою, Верховна Рада України всебічно сприятиме забезпеченню роботи в галузі стандартизації на законодавчому рівні.

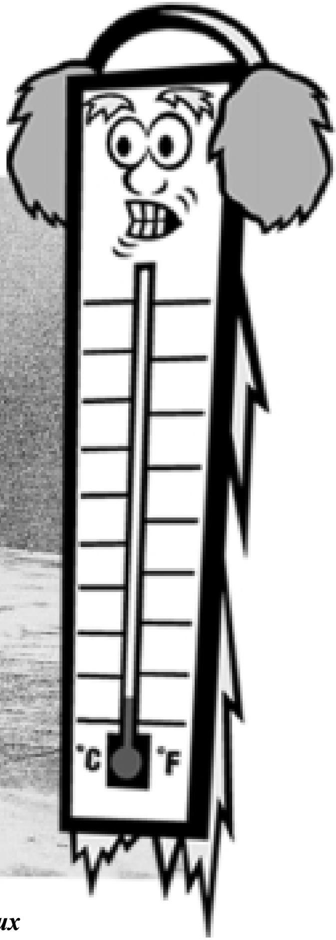
Бажаю вам міцного здоров'я, добра і благополуччя, плідної праці на благо держави та її громадян.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

ЧИ БУДУТЬ ЗІГРІТІ ЛЮДИ?

Колаж Юлії ЄФІМОВОЇ.

Якось непомітно теплі погожі жовтневі дні відтіснили сирі, холоднуваті. Вже відчулося дихання зими... І вкотре проситься ностальгійне «колись». Колись у середині жовтня, навіть у точно визначені дні, оживала опалювальна система. Приміщення прогрівалися — щоб вони могли витримати перші удари холоду. Та останні роки засвідчили іншу картину: вже господарювала зима, а батареї в житлових будинках, дитячих і лікувальних закладах багатьох міст і селищ залишалися холодними. Мало того, нерідко мерзли люди цілих масивів, окремих міст.

Торік наша газета вела рубрику «Чи зігріті ви, люди?», під якою вміщували матеріали на цю тему. Нині, коли повсюдно має завершуватися підготовка до опалювального сезону, ми започатковуємо рубрику «Чи будуть зігріті люди?», яку з настанням холоднечі замінимо на «Чи зігріті..?» А про те, що багатьом, мабуть, доведеться мерзнути, свідчать гострі сигнали, які вміщені на 3-й сторінці.

У НОМЕР

Звіт по Інтернету

В Одесі відкрився експериментальний електронний центр податкової звітності. Віднині фіскальні звіти від підприємств міста прийматимуть переважно в електронному вигляді й заноситимуть їх до електронної бази даних. На їх реєстрацію витрачається лише 2—3 хвилини. На перших п'яти підприємствах, що здали звіти до центру, інформаційна корпорація «Льон» безплатно встановила програми електронної обробки документів. Якщо експеримент себе виправдає, з 1 січня 2004 року всі платники податків Одещини зможуть здавати звітність по Інтернету, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

Енергетики «перерізають» дроти

Коли ви читаєте цей номер «ГУ», цілком можливо, що у Дніпропетровську не працює практично весь міський електротранспорт — 21 тролейбусний і 16 трамвайних маршрутів. «Дніпрообленерго» попередило: мовляв, нам нічого іншого не залишається, як «перерізати» дроти, бо «Дніпроміськелектротранс» за спожиту енергію заборгував понад 41 мільйон гривень. Спроби знайти вихід із критичного становища не мали успіху. Борги зростають.

На черзі припинення постачання теплої води в квартири дніпропетровців. Напередодні опалювального сезону тутешні тепломережі завинили енергетикам 28 з лишком мільйонів гривень, **повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

Погрожував підпалити своїх дітей

Працівники міліції попередили акцію 42-річного чернігівця Юрія Сегети, який на прохідній ЗАТ «Сіверянка» облив бензином трьох своїх дітей і погрожував їх підпалити. У такий спосіб чоловік протестував проти виселення його сім'ї з відомчого гуртожитку, якому він заборгував майже 2000 гривень, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.**

АКЦІЯ

■ Сьогодні у Національному палаці «Україна» в Києві о 18-й годині звітуватимуть майстри мистецтв і художніх колективів Волинської області. Як наголосив начальник обласного управління культури **Володимир Лисюк**, столичному глядачеві буде представлено все найкраще, найцікавіше, високий рівень майстерності. Він також запевнив: киянам сподобається концерт, бо це буде свято мистецтва Волинського краю.

Що ж, побачимо! І нагадаю: наша редакція проводить у рамках звітів свій конкурс серед співаків-вокалістів **«Голос України» — кращому голосу області»**. Тож розповімо про звіт і повідомимо, хто став нашим лауреатом серед співаків-волинян.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

До кінця тижня в Україні буде холодно та йтимуть дощі

ПОЛІТИКА

Наш дзвін із Братислави чути у Вишеграді

У Братиславі є кілька пам'яток, що нагадують про Україну й українців. Перша — пам'ятник Шевченку, друга — дзвін Святого Володимира на дзвіниці собору Святого Мартіна. Ще один символ — пам'ятна дошка Григорію Сковороді з'явився цими днями. Під час візиту до Братислави глави українського парламенту Володимира Литвина.

Ці символи дивним чином переплітаються з символами політичними. Так, окрім нашого, собор Святого Мартіна прикрашають дзвони усіх країн Вишеградської четвірки (В-4) — Словаччини, Чехії, Польщі та Угорщини, на підтримку яких розраховує Київ у реалізації своїх євроінтеграційних намірів.

Саме з ініціативи Братислави, яка на той час головувала у В-4, у червні цього року український прем'єр взяв участь у зустрічі глав урядів країн Вишеграду, що дало підстави говорити про започаткування регулярних консультацій у форматі «В-4 плюс Україна» на високому рівні.

Тоді словаки підтримали ідею започаткування консультацій між Україною та ЄС про створення зони вільної торгівлі паралельно з процесом приєднання Києва до СОТ, наголошуючи, що офіційні переговори з цього питання можуть розпочатися винятково після вступу Києва до світового торговельного клубу. Водночас на червневій зустрічі словацький прем'єр Дзуринда зауважив, що шлях України до асоційованого членства в ЄС може бути не таким простим і коротким, як хотілося б.

Цього разу в бесідах з главою українського парламенту теж не пролунала підтримка прагнення України укласти з Брюсселем Європейську угоду (Угоду про асоціацію). Водночас Братислава заявила, що готова підтримувати Київ на шляху євроінтеграції і відверто ділитися власним досвідом.

Травневі події наступного року, коли Братислава офіційно стане членом Євросоюзу, для двосторонніх відносин з Україною можуть мати й не дуже приємні наслідки. Щоб цього не сталося, на думку Володимира Литвина, треба активізувати міжрегіональну й транскордонну співпрацю, зробити все можливе, щоб нас не розділяла у майбутньому нова залізна завіса. Про це він вів мову і з Президентом, і з Головою Національної Ради, і з Головою уряду Словацької Республіки. Обсяги взаємного товарообігу в цьому році сягнули найвищого за період незалежності двох країн рівня, хоча його зростання відбувається переважно за рахунок словацького імпорту. Тож «треба докладати всіх зусиль, зокрема і на законодавчому рівні, щоб розширення ЄС не вплинуло негативно на товарообіг між Україною і Словаччиною», зазначив В. Литвин під час переговорів зі словацьким прем'єром Мікулашем Дзуріндою.

Майбутнє розширення ЄС, безумовно, вплине й на гуманітарні контакти. Під час зустрічі з Мікулашем Дзуріндою Голова ВР висловив переконання, що «кордон Україна — ЄС повинен стати кордоном дружби, прикладом дотримання прав людини, тим паче що курс України на євроінтеграцію є незмінним». Він упевнений, що позбавлення громадян можливості вільно пересуватися є «порушенням основоположних прав людини».

Найбільшим доказом дружби у цьому розумінні може бути запровадження польського варіанта візового режиму з Україною, який розглядає нині словацька сторона. «Уряд Словацької Республіки має докласти максимум зусиль для лібералізації візового режиму на україно-словацькому кордоні після розширення ЄС», —запевнив у ході переговорів Голову ВР словацький прем'єр. М. Дзуринда пообіцяв, що після вступу до ЄС його країна «вестиме ще активніший діалог з Україною, підтримуватиме її євроінтеграційні прагнення, в тому числі щодо позитивного рішення стосовно членства України в ЄС».

У цьому завірив В. Литвина й словацький Президент Рудольф Шустер. Він теж упевнений, що «входження до Євросоюзу і необхідність запровадження візового режиму з Україною не повинні створювати перешкод для взаємовигідної співпраці, контактів між державами і людьми».

В обговоренні та формуванні нових європейських координат, нових відносин ЄС з Україною мають сказати своє слово і парламенти. Володимир Литвин висловився за тіснішу взаємодію України та Словаччини в міжнародних парламентських структурах, за активізацію міжпарламентської співпраці на рівнях груп дружби та на рівні комітетів — передовсім економічного, євроінтеграційного та з питань безпеки. Лише за цих умов ми зможемо більш успішно вирішити завдання, які стоять перед нашими країнами.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Київ—Братислава—Київ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку: Голова ВР Володимир Литвин і Голова Національної Ради Словаччини Павел Грушовський проходять повз стрій почесної варти.

ОФІЦІЙНО

Спочатку — вільна торгівля

Президенти України і Білорусі Леонід Кучма та Олександр Лукашенко виступають за активізацію процесу економічного співробітництва в рамках ЄЕП. «Перший етап — це зона вільної торгівлі з ліквідацією вилучень. Це — головне», — підкреслив Леонід Кучма після вчорашньої зустрічі двох президентів у заміській резиденції «Залісся» під Києвом. Разом з тим, як повідомила прес-секретар глави держави Олена Громницька, він зазначив, що «і далі етапність має бути». Кучма наголосив: українська сторона виходить з того, що існуючі кордони не повинні розділяти людей. «Те, що ми зацікавлені в безперешкодному русі товарів, капіталів, людей, у цьому немає сумніву», — сказав український Президент.

Херсону — спеціальну економічну зону

У КОМІТЕТАХ ВР

Чи достатньою мірою законодавство забезпечує діяльність суднобудівної галузі? Яка роль в її розвитку належить спеціальним економічним зонам? Ці питання обговорювали вчора в Херсоні під час виїзного засідання Комітету Верховної Ради з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій.

На зразок Миколаєва (де зосереджено 50 відсотків суднобудівної галузі України) в Херсоні доцільно створити спеціальну економічну територію — з відповідними умовами та пільгами, що має відродити суднобудування. Про це йшлося під час обговорення проблем корабелів напередодні засідання з представниками галузевих відомств та керівниками заводів.

— Суднобудівна галузь здатна вийти на рівень провідної в економіці держави, але без вдосконалення законодавчих умов цього не досягти, — зазначив перший заступник голови Комітету з питань економічної політики Володимир Демьохін. — Від розвитку галузі залежить, який шлях обрати: бути повноправними учасниками світового ринку чи залишатися постачальником для іноземних судноплавних компаній «людського матеріалу».

Алла БРУСИЛОВА.

Прем'єр хотів покращити відносини. Вибори тут ні до чого

Якщо до кінця поточного року Україна вирішить наявні законодавчі проблеми, то в січні—лютому 2004-го разом зі США вона може розглянути питання підписання двостороннього протоколу про взаємний доступ на ринки товарів і послуг (необхідного для вступу України до Світової організації торгівлі). Про це, передає УНІАН, в інтерв`ю журналістам у Вашингтоні сказав Прем`єр-міністр України Віктор Янукович.

Учора візит прем'єра завершився. Поміж іншого Віктор Янукович відкинув припущення, що відвідини ним США мали передвиборний підтекст, тобто були для американців такими собі оглядинами одного з наймовірніших учасників наступних українських президентських перегонів. Прем'єр заявив, що мета була одна: покращення україно-американських відносин. А щодо участі у виборах, то він, мовляв, з цим ще не визначився.

З ДУМКОЮ ПРО НАЩАДКІВ

Дністровські принади видно й з Канади

У селі Стара Ушиця Кам'янець-Подільського району Хмельниччини створено еколого-просвітницький центр. Проект здійснюється за фінансової підтримки посольства Канади в Україні. Якщо громада зуміє об'єднати свої зусилля, то мальовничі ландшафти Старої Ушиці, Колодіївки, Бакотський скельний монастир, багатий рідкісними видами рослинний і тваринний світ, мінеральні джерела, блакитні дністровські плеса та цілюще повітря радуватимуть і наших далеких нащадків.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Чекають арбітра

Двісті працівників Львівської державної телерадіокомпанії звернулися з листом до голови Держкомінформу Івана Чижа. Вони просять не допустити «політичної розправи» над генеральним директором Ярославом Климовичем «під виглядом певних фінансово-правових порушень». Я. Климович заявив у ЗМІ, що на нього чинять політичний тиск за те, що телебачення транслює сесії обласної Ради, на яких лунає різка критика на адресу центральних органів влади. Підписанти припускають, що замість Ярослава Климовича на посаду генерального директора може прийти представник інтересів СДПУ(о), адже напередодні президентських виборів трибуна телебачення — дуже важливий засіб формування громадської думки.

Однак у колективі не всі підтримують Я. Климовича. Конфлікт інтересів зародився зсередини, коли «під тиском певних сил», як вважають прихильники генерального директора, було призначено на посаду його першого заступника Людмилу Майор. А вона вважає, що певні політики просто накручують ситуацію, насправді ж йдеться лише про виробничо-творчі розбіжності. Колектив телерадіокомпанії чекає на «арбітра» із столиці.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Старосілля за тиждень до опалювального сезону

МІСЦЕВІ ПАРАДОКСИ

Хочете — вірте, хочете — ні, але житловий фонд і так величезного Дніпропетровська одного чудового дня збільшився майже вдвічі. Сталося воістину неймовірне: досі було тут 3 768 багатоповерхових і багатоквартирних житлових будинків, а тепер їх додалося ще 2100 — ледве не три мільйони квадратних метрів наче «ввели».

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

І це не помилка і не жарт. Це, навпаки, серйозно. Навіть дуже. Бо житло, котре ось так несподівано знайшлося чи дісталося місту за лічені дні до зимового періоду, зовсім не підготовлене на предмет його опалення. А якщо придивитися до цього «новенького» житла з точки зору стану покрівель, ліфтового господарства тощо, то й поготів жах. І кінь тут, як то кажуть, не валявся. Залишається лише дивуватися, що дніпропетровська мерія мало не три роки з власної ініціативи вперто домагалася такого «приданого». От і домоглася на свою голову!

Та як усе це розуміти? А так: усе те житло, яке раніше вважалося відомчим, себто належало підприємствам, трестам тощо, з чиєїсь надто «винахідливої» подачі свого часу передали аж в обласну комунальну власність. Утворивши задля цього — чого не зробиш в інтересах «геніальної» ідеї? — обласні житлово-комунальні підприємства «Центральне», «Лівобережне» та «Південне». З одним невеличким «недоліком»: про фінансування, утримання, догляд та ремонти цього житла якось «ненароком» забули, не потурбувалися. Тим паче що в облкомунгоспу своїх «дірок» вистачало. Фактично будинкам і всім інженерним комунікаціям і мережам, тим самим теплотрасам та котельням, котрим пощастило мати гордий статус обласних, не пощастило в іншому: вони занепадали, псувалися, виходили з ладу, просто руйнувалися. Мешканці «елітного» житла, відома річ, апелювали до міської влади і міських комунальних служб — що ж це коїться, мовляв? — а там безпорадно розводили руками: ви не наші, ви не під нашою юрисдикцією, рідненькі...

З яких міркувань область довго опиралася, у своїх руках, мов у полоні, тримаючи «чуже» житло, хоч сама жодним пальцем цих рук не поворушила, щоб воно не перебувало у фатальному становищі кинутого напризволяще, це тема для окремої розмови. Подейкують, наче всі колишні відомчі будинки мають напрочуд привабливі «вбудови» у вигляді магазинів, аптек та усіляких пунктів побутового обслуговування. То теперішня орендна плата, перепадаючи, зрозуміло, власнику, сьогодні неабищо. А воно ж знаходяться й покупці на ласі «вбудови». Хоч гірко й прикро інше. Мешканці стали заручниками — крайніми — в цій непривабливій історії. І цілком доречно захоплюватися відвагою Дніпропетровської міської ради, котра чи не єдина згадала, нарешті, про людей і після дійсно трирічних «баталій» передала-таки «спірне» житло на баланс міських житлово-комунальних служб. Незважаючи на його вкрай занедбаний стан.

Тепер міська влада майже клянеться мешканцям «постраждалих» та «визволених» будинків, запевняючи їх, що за тиждень-два вона зробить усе потрібне і навіть більше — те, власне, що не робилося три роки, — аби тільки для «новоселів» прихід холодів не став фатальним. Це, звичайно, добре. Коли ще й не нахваляється змушувати розкошелюватися недавнього «загарбника» — той самий облкомунгосп. Утім, насторожує, що при цьому мерія обіцяє і навіть гарантує «рівні для всіх городян умови». Так і хочеться запитати: а які вони будуть, ці рівні умови?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Рахівчани не мають замерзнути

ТРИВОГА

У місті Рахові, найвисокогірнішому поселенні на Закарпатті, склалася тривожна ситуація. Дехто називає її катастрофічною. До настання холодів, а в горах це особливо відчутно, залишилися лічені дні.

Досі рахівчани отримували тепло від котельні колись потужної картонної фабрики.

Надпотужні котли фабрики, випуску ще 1927 року, виробляли технологічну пару для виготовлення картону, а залишки тепла використовувалися для обігріву комунальної тепломережі Рахова.

Фабричній котельні остаточного удару завдали повені —її двічі затоплювало.

З 2000 року розпочалося фінансування під будівництво нової теплоспоруди. Щоб якнайбільше його здешевити, проектанти «прив'язали» майбутню котельню до старої, використавши все придатне для експлуатації: сховище мазуту, систему подачі води тощо. Запроектовано вісім котлів, що здатні працювати на рідкому і твердому паливі — мазуті, вугіллі та відходах деревини, оскільки газифікація гірського Рахова — надто далека перспектива.

Нині освоєно майже 6 млн. грн. Із восьми котлів готові шість — перша черга котельні. Тут основні роботи виконано. Залишилося закупити та встановити вимірювальні прилади, необхідну автоматику, обладнати вентиляційну систему, здійснити налагодження і приступити до випробування. Все це можна зробити за умови фінансування, яке сьогодні зовсім вичерпано.

Багато організацій, розуміючи критичну ситуацію, коли тисячі людей можуть залишитися без тепла, працюють у борг і на совість. З липня місяця, наприклад, без фінансування працює львівська організація «Енергомонтаж», на 300 тис. грн. виконав роботу колектив «Карпатнафтобуду», безоплатно працює «Закарпатобленерго», місцеві рахівські будівельні організації. Всі вони вірять на слово, що до листопада з ними розрахуються.

Стан зі спорудженням котельні — це той випадок, коли рішення відкласти не можна. Без високих слів буде сказано: люди виявили і здійснили героїчні зусилля, щоб рахівчани зимою не замерзли. На фініші необхідна допомога. Вона може бути надана лише з резервного фонду Кабміну, як перестoрога від стихійного лиха, що настане з морозами в неопалювальних оселях.

З проханням про таку допомогу вже звернулися до уряду обласна держадміністрація і Рахівська районна влада. Враховуючи серйозні наслідки, які можуть статися у місті, позбавленому тепла взимку, від імені виборців наполегливо прошу Кабінет Міністрів знайти кошти для введення котельні в дію до настання холодів.

Орест КЛИМПУШ,
народний депутат України.

ФОТОФАКТ

У селищі Капітонівка Києво-Святошинського району на спортивній базі «Снайпер» співробітники Управління податкової міліції в Київській області удосконалюють навички стрільби з табельної зброї.

На знімках: на вогневій позиції; начальник відділу фізичного захисту УПМ у Київській області підполковник податкової міліції Анатолій Шеремет рахує кількість влучних пострілів.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

ЗАКОНоДАВець

Годувальника пенсія не замінить. Та все-таки...

НОВА НОРМА: Верховна Рада ухвалила Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що одним із трьох видів пенсій у солідарній системі загальнообов'язкового державного страхування буде пенсія у зв'язку з втратою годувальника (про два інші види читайте у попередніх числах «ЗАКОНоДАВця»).

Законом визначено умови призначення такої пенсії. Так, відповідно до його ст. 36, **пенсія у зв'язку з втратою годувальника за загальним правилом призначається за трьох умов: 1) лише непрацездатним членам сім'ї померлого годувальника, 2) у разі, якщо ці непрацездатні були на його утриманні, 3) за наявності в годувальника на день смерті страхового стажу, який був би необхідний йому для призначення пенсії у зв'язку з інвалідністю**. (У разі смерті пенсіонера або осіб, які стали інвалідами під час проходження строкової військової служби, пенсія призначається незалежно від тривалості страхового стажу).

Для дітей закон установив принциповий виняток — їм пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається незалежно від того, чи були вони на утриманні годувальника.

А ось **батьки і дружина (чоловік) померлого, які не були на його утриманні, мають право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника лише за умови, що вони втратили джерело засобів до існування**.

За новим законом, непрацездатними членами сім'ї, які можуть претендувати на одержання такої пенсії, вважаються три категорії осіб.

Перша категорія — чоловік (дружина), батько, мати, якщо вони є інвалідами або досягли пенсійного віку (чоловіки — 60, жінки — 55 років).

Друга — це діти померлого годувальника, які не досягли 18 років або старші цього віку, якщо вони стали інвалідами до досягнення 18 років. Одначе цей віковий ценз не поширюється на дітей, які навчаються на денній формі у вищих навчальних закладах I—IV рівнів акредитації та професійно-технічних навчальних закладах. Вони мають отримувати пенсію у зв'язку з втратою годувальника до закінчення цих навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років. А от діти-сироти мають право отримувати таку пенсію до досягнення ними 23-річного віку незалежно від того, навчаються вони чи ні.

До третьої категорії належать чоловік (дружина), а в разі їх відсутності — один з батьків або брат чи сестра, дідусь чи бабуся померлого годувальника незалежно від віку і працездатності, якщо він (вона) не працюють і зайняті доглядом за дитиною (дітьми) померлого годувальника до досягнення нею (ними) 8 років.

Як ми зауважували, однією з обов'язкових умов призначення цього виду пенсії є те, що члени сім'ї були на утриманні померлого годувальника. За законом перелічені категорії осіб вважатимуться такими, якщо вони:

1) були на повному утриманні померлого годувальника;

2) одержували від померлого годувальника допомогу, що була для них постійним і основним джерелом засобів до існування. (Якщо ці особи й самі одержували пенсію, то вони мають право перейти на пенсію у зв'язку з втратою годувальника).

Закон надає усиновленим дітям право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника нарівні з рідними дітьми. І навпаки, неповнолітні діти, які мають право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника, зберігають це право і в разі їх усиновлення.

Розмір пенсії у зв'язку з втратою годувальника визначатимуть так: **на одного непрацездатного члена сім'ї нараховується 50 відсотків пенсії за віком померлого годувальника; на двох та більше непрацездатних членів сім'ї — 100 відсотків пенсії за віком померлого годувальника, поділених між ними на рівні частки**.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ, що пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається на весь період, протягом якого член сім'ї покійного годувальника вважається непрацездатним, а членам сім'ї, які досягли пенсійного віку, — довічно.

Зміна розміру такої пенсії або припинення її виплати членам сім'ї здійснюється у встановленому законом порядку.

Зауважте також, що **на всіх членів сім'ї, які мають право на пенсію** у зв'язку з втратою годувальника, призначається одна спільна пенсія. Водночас на вимогу члена сім'ї із загальної суми пенсії може виділятися його частка, яка виплачується окремо.

ДЛЯ ДОВІДКИ: цей закон ухвалено парламентом 9 липня 2003 р. Він набирає чинності з 1 січня 2004 р. (деякі його положення — з іншого часу). З повним його текстом можна ознайомитись у «Голосі України» за 22 серпня ц. р.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України: **«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності»**

Микола МЕЛЬНИК, **доктор юридичних наук.**

Анатолій БЕНЬ, **оглядач «Голосу України».**

ЮВІЛЕЇ

«Малій» Болгарії 200 років

Мешканці селища Тернівка, що поблизу Миколаєва, відзначили 200-річчя заснування тут болгарського поселення. З нагоди свята Товариство болгарської культури організувало велику ювілейну програму: науково-практичну конференцію, книжкову та художню виставки, виступи самодіяльних колективів, презентацію книги.

У Тернівці проживають 4198 болгар. Це понад 70 відсотків усіх представників цього народу в області. Болгарську мову факультативно вивчають у Тернівській загальноосвітній школі №16. З 1989 року випускники цього навчального закладу можуть вступати до вузів Болгарії. Діють у Тернівці і музей болгарської культури та болгарське «читалище», у фондах якого 2,7 тисячі книжок. А у недільній школі при товаристві викладають мови, традиції, культуру, звичаї болгарського та українського народів.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Писати правильно

Проблеми українського правопису обговорювали на виїзному засіданні наукової ради Інституту української мови НАН України. Науковці та практики, що зібралися в стінах Херсонського державного університету, висловили свій погляд на актуальне питання: яким бути українському правопису. Адже робота створеної десять років тому спеціальної мовної комісії при Кабінеті Міністрів досі ніяких зрушень у справі не зробила, крім того, що запропонувала зміни, які викликали у суспільстві суперечливу реакцію.

Директор Інституту української мови НАНУ Василь Німчук передав у дарунок університету бібліотечку наукових досліджень вітчизняних філологів і висловив сподівання, що викладачі та вчені вузу внесуть свою вагому частку в роботу над українською мовою.

Алла БРУСИЛОВА.

ФОТОФАКТ

У Полтаві відкрито музей історії електрифікації краю. Його стенди повідають про першу електростанцію міста, про розвиток у регіоні потужних електромереж, про кращих енергетиків області.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

Обіцянка–цяцянка...

СИТУАЦІЯ

Знову, як і півроку тому, лихоманить кіровоградське підприємство «Молкомцентр». Щоб привернути увагу до своїх проблем, працівники молокозаводу навіть вдалися до несанкціонованого пікетування облдержадміністрації.

У квітні «ГУ» повідомляв читачам про ситуацію на підприємстві та оголошення його працівниками безстрокового страйку, причинами якого стали заборгованість у заробітній платі та систематичні нерозрахунки з постачальниками сировини. Тоді ситуацію дещо вдалося владнати завдяки новому співвласникові «Молкомцентру», яким стало ТОВ «Баришівський молокопродукт». Між конфліктуючими сторонами було укладено угоду, яка передбачала відновлення роботи молокозаводу, регулярну виплату поточної зарплати і поступове погашення, до жовтня, боргів за минулі місяці.

Однак виконання обіцяного працівники «Молкомцентру» так і не дочекалися. Новий співвласник поступово втратив інтерес до виробництва. Призупинилася закупівля сировини, зросла заборгованість у зарплаті. Працівники ТОВ «Молкомцентру», як і півроку тому, готові задля відстоювання власних інтересів вдаватися до радикальних акцій протесту. Зокрема, за їхніми словами, не за горами оголошення нового безстрокового страйку...

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

АКТУАЛЬНО

Пільги повертаються

Столична влада вирішила за рахунок міського бюджету покращити доходи київських учителів. Так, із наступного року вони матимуть пільги на оплату комунальних послуг. Крім того, розглядається питання щодо надання освітянам права на безплатний проїзд у громадському транспорті.

КОНКУРСИ

Там пляшки й бочечки з вином

Після тривалої перерви Всеукраїнський конкурс кращих виноградарів держави відродила фірма «Золота амфора». До Бахчисарайського району в пік збирання сонячних грон пізніх сортів з'їхалися директори підприємств, фахівці і 25 збирачів винограду зі стажем з усіх регіонів країни.

Показали своє вміння володіти ножем і сікачем, збирати по 200 відер винограду за день швидко, акуратно, без листя в ящиках. Не лише боролися за призи, а й спілкувалися, ділилися досвідом розвитку вітчизняного виноградарства. Крім демонстрації кращих способів збирання ягід, на теоретичному конкурсі кожен склав іспит з сучасного виноробства.

Десять призів — відеомагнітофони, магнітоли, пляшки й бочечки кращих сортів кримських вин дісталися найспритнішим збирачам і тим, хто найкраще знає секрети вирощування винограду. Головний приз — телевізор — урочисто вручили Марині Лапик з господарства ім. Чкалова Бахчисарайського району.

Віктор ХОМЕНКО.

ФОТОФАКТ

У Мені Чернігівської області відбулася науково-практична конференція з питань сучасного картоплярства. Вчені і виробничники з України, Росії, Білорусі ознайомилися із сучасними технологіями вирощування, збирання і зберігання картоплі, поділилися досвідом одержання високих врожаїв.

На знімку: учасники знайомляться з перспективними сортами картоплі вітчизняної і закордонної селекції.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (Укрінформ).

Хлібний фінал — кримінал?

ДОТОРГУВАЛИСЬ

За незаконний продаж зерна з фондів держрезерву прокуратура Івано-Франківської області порушила кримінальні справи проти посадових осіб дочірніх підприємств ДАК «Хліб України» — відкритих акціонерних товариств «Коломийський комбінат хлібопродуктів», «Хліб Покуття», «Колос», «Надвірнянська реалбаза хлібопродуктів». Посадовців звинувачують у тому, що протягом 1999-2002 років вони без дозволу Кабінету Міністрів, порушивши Закон України «Про державний матеріальний запас», реалізували близько трьох тисяч тонн зерна. Сума збитків, завданих державі, перевищує мільйон гривень.

Як повідомили у пресслужбі прокуратури області, до оборудок із зерном на Івано-Франківщині вдаються чимало суб'єктів підприємницької діяльності, профіль роботи яких, здавалося б, немає нічого спільного з цим бізнесом. Так, відоме івано-франківське машинобудівне підприємство торік відправило 5,3 тис. тонн фуражної пшениці 6-го класу до Німеччини та Франції на суму майже 2 млн. гривень. А ТОВ «Крок-Імекстрейд» продало Росії понад 50 тонн гречки на суму майже 29 тис. гривень та іншу продукцію, отримавши самого лише відшкодування ПДВ на суму понад 570 тис. грн. За межі країни в 2002-2003 роках чимало фуражної кукурудзи, гречки та пивоварного ячменю експортувало ПП «Агроперспектива», отримавши від цих операцій відшкодування ПДВ на суму понад 560 тис. грн. А тим часом виробники сільгосппродукції, які тяжко працюють у полі, одержують мізерні копійки.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Пігулки від «хвороби оптимізму»

Чергове засідання спеціальної комісії на чолі з першим заступником глави Львівської облдержадміністрації Леонідом Мельником відбулося в приміщенні Верблянської школи, яку зачинено на невизначений час у зв'язку із епідемією. Перші звіти про виконані доручення лунали у супроводі молитви. То співали за дверима мешканці села, батьки потерпілих дітей.

Головний санітарний лікар області Роман Павлів прочитав висновки комісії Міністерства охорони здоров'я, яка завершила роботу в зоні лиха. Оптимістичні висновки високоталановитих столичних світил про те, що у Верблянах —типова епідемія грипу, що джерелом інфекції є не дія хімічних чинників, справили на представників села і району ефект бомби, що розірвалася. Депутат обласної ради асистент кафедри дитячої хірургії Львівського національного університету ім Д. Галицького Василь Пазиняк заявив, спираючись на результати аналізів і досліджень:

— Навіть студент-трієчник медичного університету вщент розбив би висновки комісії. Грип триває тиждень, і лише в п'яти відсотків хворих буває ускладнення. Спалах вірусної інфекції зазвичай охоплює регіон, а тут — епідемія в одному селі. Перебіг захворювання — атиповий. У дітей вражена не лише дихальна система, спостерігаються розлади кишково-шлункового тракту, серцево-судинної системи, вражені нирки. Показники крові свідчать про алергізацію іорганізму. Мене дивує те, що хворих не обстежили гематологи, імунологи. В окремих мешканців Верблян спостерігається висип на шкірі. Вважаю, що є підстави говорити про дію хімічних чинників. Діти, яких виписали з лікарні, продовжують хворіти.

Начальник обласного управління охорони здоров'я Віктор Кімакович погодився з колегою, що варто було зробити імунологічне обстеження дітей, але... це коштує дорого, близько ста гривень на кожного пацієнта. Реагування влади не забарилося. Вмить у рамках кількагодинної роботи комісії було ухвалено рішення: виділити кошти і спеціальними автобусами вивезти всіх дітей, які захворіли, на комплексне обстеження до Львова.

Військові під час засідання комісії запевнили, що на полігоні все було гаразд, привезена зброя не містила отруйних речовин. Однак відомо, що стрільби бойовими снарядами збігаються в часі зі спалахом захворювання. Українській стороні ще не відомий хімічний склад привезених італійських снарядів. А ще 15 мешканцям села, чиї обійстя були частково пошкоджені вибуховими хвилями, виділено матеріальну допомогу. Ситуацію в селі Верблияни не оголошено надзвичайною, бо для цього це бракує параметрів лиха. Думаю, що надзвичайними є інші обставини: верблянських дітей обстежували в приміщенні... сільради. Місцеві медичні працівники, які говорили мені про атиповий перебіг хвороби, просили не називати їхніх прізвищ у контексті з цим формулюванням, бо... непереливки буде. Народний депутат України Володимир Яворівський, який брав участь у роботі комісії, врешті усім «видав» гіркі пігулки від «оптимізму»:

— Не поспішаймо, щось не так, щось неправильно...

Комісія продовжує роботу, лікарі готуються до обстеження дітей уже в стаціонарних умовах.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Яворівський район Львівської області.

До речі

Як уже повідомлялося в нашій газеті 9 жовтня н. р. викладач Львівського національного університету ім. І. Франка Станіслав Шендрик вчинив акт самоспалення. Він помер у восьмій клінічній лікарні міста Львова. Лікарі констатували важку інтоксикацію організму, яку спричинили глибокі та численні опіки. Ректор університету Іван Вакарчук підготував відкритого листа до прокуратури з вимогою з'ясувати обставини смерті Шендрика та повідомити керівництво університету і пресу.

Москва ставить на Ільхама Алієва

На пострадянському просторі є тільки одна сила, здатна змінити долю політичних лідерів нових суверенних держав. Це — час. Звістка про те, що президент Азербайджану Гейдар Алієв зняв свою кандидатуру з виборчого марафону, свідчить про початок великих змін на Кавказі.

Ім'я Гейдара Алієва асоціюється зі стабільністю і суверенітетом Азербайджану. А те, що він призначив спадкоємцем сина Ільхама, відповідає східним традиціям передавати владу у спадок.

Понад тридцять років Гейдар Алієвич Алієв входив до обойми світового політичного істеблішменту. Саме йому вдавалося завжди опинятися в епіцентрі великих подій, нагадуючи в такий спосіб світу про існування своєї невеликої, але багатої держави. Зараз Алієв-старший у США і залишається живим (як повідомляють агентства) лише завдяки інтенсивній терапії, апаратам штучної нирки і штучного дихання.

Ільхам Алієв під час свого недавнього робочого візиту до США одержав аудієнцію у президента США Джорджа Буша і держсекретаря Коліна Пауелла. Як повідомив журналістам представник Держдепартаменту, американське керівництво дало зрозуміти прем'єрові Азербайджану: Вашингтон сподівається, що за нового керівництва Баку, як і раніше, буде надійним союзником США в боротьбі з міжнародним тероризмом. А прес-секретар Держдепартаменту США Річард Баучер заявив, що «Вашингтон виступає за те, щоб майбутні вибори в Азербайджані були чесні, вільні й відповідали стандартам ОБСЄ».

Москва також відкрито заявляє, що Ільхам Алієв — найкраща кандидатура на пост президента Азербайджану. Він одержав офіційне запрошення від президента Росії Володимира Путіна відвідати Москву ще до президентських виборів в Азербайджані. А поки що на чергову розвідку до Баку, слідом за главою адміністрації президента РФ Волошиним, дружиною президента Путіна Людмилою, вирушив секретар Ради безпеки Росії Володимир Рушайло. Офіційна мета робочого візиту — переговори з проблем боротьби з тероризмом. Але опозиція в Азербайджані думає інакше.

Екс-президент Азербайджану Аяз Муталібова, який через політичні переслідування на батьківщині живе в Москві, в інтерв'ю «ГУ» заявив, що візит Володимира Рушайла цілком міг відбутись і пізніше, а такий «випадковий» збіг означає лише одне: кандидатуру Ільхама Алієва підтримує Москва. У переддень виборів, за даними соцопитувань, рейтинг Ільхама Алієва становить більш як 60 відсотків. Його кандидатура не викликає алергії у лідерів сусідніх держав, Туреччини, Ірану. Проте залишається питання, наскільки ця підтримка буде гарантією збереження територіальної цілісності Азербайджану. Це, схоже, розуміє й Алієв-молодший. Поки що він не зробив жодної необережної заяви з приводу внутрішньої і зовнішньої політики Азербайджану.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Наш Всесвіт схожий на футбольний м'яч

Учені встановили, що наш Всесвіт кінцевий, дуже компактний, а за формою нагадує футбольний м'яч, тобто сферу, що складається з п'ятикутників. Наукова назва такої форми — додекаедр Пуанкаре.

Такого висновку дійшли науковці Джеффрі Вікс і Макартур Феллоу з Нью-Йорка за сприяння своїх французьких колег, проаналізувавши астрономічні дані, отримані в Паризькій обсерваторії, і матеріали НАСА. «З античних часів люди міркували про те, кінцевий чи нескінченний наш Всесвіт. Нині, після більш ніж двох тисяч років припущень, конкретні наукові дані можуть покласти край припущенням», — каже Вікс.

Як **повідомляє Рейтер**, астроном Джордж Елліс з Кейптаунського університету пише в коментарі до дослідження, що методика Вікса і його колег коректна, і, найпевніше, ми справді живемо в маленькому замкнутому Всесвіті.

На знімку: за допомогою цієї картинки автори ілюструють тезу про замкнутість Всесвіту.

Вибух у Багдаді

Новий вибух прогримів учора в столиці Іраку. Теракт здійснено біля одного з поліцейських відділків на північному сході міста. За словами очевидців, причиною вибуху став начинений вибухівкою автомобіль. Свідки події стверджують, що вибух здійснив камікадзе. За останніми даними, загинуло двоє поліцейських і п'ятеро цивільних осіб. Поліцейський відділок, біля якого стався вибух, розташований у бідному районі міста, де мешкають переважно шиїти, **повідомляє Рейтер.**

Японці повірили в нашу стабільність

Провідне японське рейтингове агентство «Rating & Investment Information Inc.» ухвалило рішення про підвищення довгострокового кредитного рейтингу України в іноземній валюті з «В» до «В+» зі стабільною перспективою, **повідомили «ГУ» в Посольстві України в Японії.** Підставами для перегляду кредитного рейтингу нашої держави були: збереження у поточному році позитивної тенденції до зростання української економіки, виважена фінансова політика, продовження нарощування обсягів валютних резервів Нацбанку, низький рівень інфляції, а також стабільність фінансової системи країни в цілому. Крім того, на думку японських аналітиків, істотними чинниками підтримки економічного зростання в подальшому є плани уряду зменшити починаючи з 2004 року ставки декількох видів податків. Водночас серед питань, які потребують вирішення, відзначено проблему відшкодування ПДВ експортерам, випадки затримки з виплатою заробітної плати та нерегулярної сплати суб'єктами підприємницької діяльності податків і відрахувань до фондів соціального страхування.

Протягом цього року агентство «R & I» вже вдруге підвищує довгостроковий кредитний рейтинг нашої держави (перший раз у січні ц. р., коли кредитний рейтинг України було підвищено з «В-» до «В»). Це є переконливим свідченням того, що реальні макроекономічні зміни, які відбуваються в Україні, не залишаються непоміченими з боку відомих рейтингових агентств світу.

Обережно: євростандарти

У відставку подав міністр закордонних справ Португалії Антоньу Мартінш да Круз. Виною всьому стали європейські стандарти. Вони передбачають, що коли на високопоставленого чиновника впала хоча б підозра у використанні службового становища у власних цілях, то він іде з посади. Так і тут. Португальська преса звинуватила міністра в тому, що він використав свій вплив, аби допомогти доньці вступити до медичної школи. Річ у тім, що під час вступу до таких навчальних закладів діти португальських дипломатів, які навчалися за кордоном, мають певні привілеї. А точніше, до них висувають значно менші вимоги. Донька португальського міністра закордонних справ, твердить преса, пройшла до школи саме за допомогою таких привілеїв — але ж останній рік вона жила й навчалася в Португалії! Отож жодних спеціальних прав мати не повинна.

Сам Антоньу Мартінш да Круз хоча й категорично заперечує всі звинувачення, але у відставку таки пішов. «Щоб захистити честь і гідність моєї сім'ї», — пояснив він. Тижнем раніше через такі само звинувачення пішов з посади й міністр освіти Португалії Педру Лінш.

Отже, Україні, яка так палко декларує своє бажання запроваджувати європейські стандарти, слід бути обережною. Бо якщо справді перейти від слів до діла, то держава може залишитися без влади. Всі у відставку підуть. Хто ж нас у Європу вестиме?

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Брат Шрьодера — безробітний

Двоюрідний брат Герхарда Шрьодера приєднався до більш як 4-мільйонної армії німецьких безробітних. Як **передає Франс- Пресс**, 56-річний Лотар Фосселер був тренером з плавання. На останньому місці роботи він пройшов 6-місячний випробний термін, після чого йому було відмовлено в роботі. На думку Лотара, в Німеччини ніщо не може вберегти людину після 50 років від безробіття, навіть якщо вона є близьким родичем канцлера країни. Щоб знайти нову роботу, брат Шрьодера вперше змушений був звернутися до німецької служби зайнятості.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ Київ

Візи до Угорщини будуть безкоштовні

Україна й Угорщина підписали міжурядову угоду про умови взаємних поїздок громадян, що передбачає безвізовий в'їзд в Україну для угорських громадян і безкоштовні угорські візи для українців. Документ підписали вчора в Києві заступник міністра закордонних справ України Олександр Моцик і заступник держсекретаря МВС Угорщини Христина Берта. Угода набирає чинності з 1 листопада 2003 року. Як повідомив О. Моцик на прес-конференції, угорські візи для громадян України видаватимуться на цілком безкоштовній основі — без консульського збору, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**. Для їх одержання не потрібні також запрошення. Х. Берта зазначила, що заявки на одержання угорських віз українці можуть подавати з 15 жовтня.

■ Вашингтон

Долар став кольоровий

З учорашнього дня в США введено в обіг 20-доларові купюри нового зразка з посиленими елементами захисту. В інших країнах «новинка» з'явиться вже за кілька тижнів. Найпомітніша зміна в дизайні 20-доларової купюри — це світлі відтінки зеленого, персикового та синього кольорів, що їх додано у фон банкноти.

■ Нью-Йорк

ООН про злиденність

У злиднях у світі живуть 238 млн. молодих людей. Як **повідомляється на офіційному сайті ООН**, такі дані було наведено в доповіді «Народонаселення світу в 2003 році», підготовленому Фондом ООН в галузі народонаселення.

■ Ісламабад

Нове випробування

Пакистан успішно випробував ракету середньої дальності «Хатф-4», також відому під назвою «Шахін-1». Ракета має дальність польоту до 700 км, вона здатна влучити в цілі в глибині території Індії і може нести всі види боєголовок, зокрема і ядерну. Ісламабад вважає «Шахін-1» однією зі своїх найкращих ракет.

■ Тель-Авів

В Арафата шлункова інфекція

Радники палестинського лідера Ясіра Арафата продовжують спростовувати інформацію про серцевий напад глави автономії, однак версії спростувань змінюються. Якщо раніше повідомляли про застуду, через яку наприкінці минулого тижня Арафат не з'являвся на публіці, то нині йдеться про «шлункову інфекцію». Загальний стан здоров'я Арафата оцінювали як добрий.

■ Москва

Хто загубив ногу?

Муміфікований фрагмент ноги невідомої істоти, яка жила кілька тисяч років тому і була прямоходяча, виявили російські альпіністи в горах Республіки Алтай у Сибіру. Ногу було знайдено на висоті 3 тисячі метрів, повідомили місцеві ЗМІ. Кінцівка збереглася дуже добре, сонце і повітря муміфікували м'язову тканину. Нині проводять експертизу знахідки.

■ Джакарта

Трагедія в Індонезії

В Індонезії внаслідок аварії шкільного автобуса згоріла 51 школярка. Учениці поверталися з екскурсії з острова Балі, коли автобус лобом у лоб зіштохнувся з вантажівкою. Після цього позаду в автобус урізався ще один автомобіль. Автобус охопило полум'я, і пасажири опинилися у вогненній пастці, з якої багато хто так і не зміг вибратися. Персонал і учні школи, яку відвідували загиблі діти, перебувають у стані шоку.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

ПОЛІТИКА

Уряд знову більше піклується за олігархів, аніж за простих громадян

Намагаючись завалити бюджетний процес, «люди Хорошковського» ставлять підніжку прем'єру Януковичу

НОТАТКИ НА ПОЛЯХ ПРОЕКТУ БЮДЖЕТУ—2004

Без вихідних, практично і вдень, і вночі триває нині робота депутатського корпусу парламенту над проектом бюджету України на наступний рік. Доводиться вникати в найтонші нюанси фінансового забезпечення, аби оживити, після стількох років занепаду, частково омертвілий механізм народногосподарського механізму країни. Що глибше вникаєш в тонкощі доходів і витрат, частіше починаєш задумуватися над тим, чому над нами так довго витає ореол бідності і розпуки. Чому ми ніяк не вийдемо з полону якихось непередбачених втрат і економічних неув'язок. А в кінцевому результаті все це виливається ось в які цифри.

Доходи консолідованого бюджету на душу населення в Україні за 2002 рік становили лише 337 доларів США, в той час, коли в Білорусії — 546, Росії — 851, Польщі — 1852, Чехії — 2197, Канаді — 9847 доларів США.

Це однозначно свідчить про те, що нинішня виконавча влада, у тому числі і глава держави, далеко не все роблять для того, щоб виявити і завести всі кошти до бюджету. І непрофесіоналу зрозуміло, що ті фінанси, якими нині оперує бюджетна сфера, є лише якоюсь часткою наших національних багатств. Можна навіть сказати, що поза бюджетом гуляють значно більші суми, ніж ті, які діляться виконавчою владою на розвиток держави. Люди, стомлені роками невиправданих сподівань на краще, пишуть листи до Бюджетного комітету Верховної Ради України, де я виконую обов'язки голови підкомітету з питань доходів, телефонують з наболілих питань. Вони з тривогою запитують, хто ж покладе край діяльності в державі двох бюджетів — державного і тіньового. Коли нарешті чиновництво перестане красти гроші з мізерного державного бюджету, який не може надати імпульсу розвитку народногосподарського комплексу, забезпечити достойну оплату праці медикам і вчителям, військовослужбовцям. Люди запитують: коли буде покладено край збагаченню низки олігархів із державного бюджету. Чому вони користуються необмеженими пільгами для свого бізнесу?

Аналізуючи проект бюджету на 2004 рік, поданий Кабінетом Міністрів України, приходжу до висновку, що сумніви виборців не безпідставні. Більше того, з повною відповідальністю можу заявити сьогодні, що реальні доходи насправді приховуються, бюджетні кошти розкрадаються, а уряд, замість того, щоб всі наявні резерви включати в оборот, насправді повсякчас створює для себе своєрідні фінансові «заначки», приховуючи їх від парламенту.

Щоб не бути голослівним, перейду до фактів.

Уряд при розробці розрахунків макропоказників розвитку економіки України в 2004 році взяв за основу консервативний сценарій. Зростання внутрішнього валового продукту (ВВП) планується лише на рівні 4,8 відсотка, тоді як за висновками експертів він можливий в межах 9%. Програма Кабінету Міністрів В. Януковича, яку свого часу підтримала Верховна Рада і за яку голосували ми, депутати фракції соціалістів, передбачала, що зростання ВВП в 2004 році становитиме 8 відсотків. Виникає цілком слушне запитання: коли ж уряд, м'яко кажучи, не лукавив? Тоді, коли подавав на затвердження програму своєї діяльності, чи тепер, при розробці проекту бюджету на 2004 рік?

При цьому важливо зазначити, що балансування на рівні зростання ВВП не є якоюсь там банальною казуїстикою, а важливим народногосподарським показником. Різниця в кількох відсотках становить не так уже й мало - майже п'ять мільярдів гривень, які можуть поповнити доходну частину бюджету. Замовчувати це —означає погодитись на те, щоб затвердити в вищому законодавчому органі держави в'ялу, мало перспективну програму розвитку країни. На це соціалісти не підуть.

Мене, приміром, щиро подивувало те, що в запропонованому урядом проекті бюджету і згадки немає про те, щоб нарешті зняти пільги із суб'єктів підприємницької діяльності, в тому числі і в ряді вільних економічних зон, котрі, і це вже відомо всім, стали для окремих кланових фінансових груп джерелом перекачування коштів з державного бюджету в свої безмірні кишені. За підтвердженням цього звернімося до офіційних даних Рахункової палати Верховної Ради України. Вони свідчать, що металургійний комплекс України, де найбільшим власником потужностей є не хто інший, як зять глави держави В. Пінчук, за 2001 рік сплатив до бюджету близько 500 мільйонів гривень різних податків. А ось за рахунок різних пільг викачав із бюджету України 9,5 мільярда гривень. Ось така дивна арифметика. Цікаво, що вона відома всім, від найменшого клерка Кабінету Міністрів до глави уряду. Але бачите, в жодного не підніметься перо запропонувати скасувати джерела подібних відсовувань народних грошей. Мабуть, з огляду на те, що вони «приватизовані» найбільш впливовими олігархами.

Окремі суб'єкти підприємницької діяльності безсоромно користуються давно застарілими пільгами, аби не сплачувати земельний податок. Скажімо, «Укрзалізниця». Маючи щорічний прибуток, який виходить за межі двох мільярдів гривень, транспортники чомусь дозволяють собі сплачувати лише четвертину від суми, передбаченої законом. І це щоразу сходить з рук. Начебто у них на це є індульгенція.

Мені часто доводиться бувати в наших селах. Знаю, в яких жалюгідних умовах знаходяться там медичні установи. Основна частина фельдшерсько-акушерських пунктів закриті і перетворені на руїни, ліквідовано сотні дільничних лікарень. У віддалених селах окремі молоді жінки, які відважуються на продовження потомства, змушені знову звертатися до бабів-повитух. А що маємо натомість? Вкладання державних коштів в спорудження розкішних палаців на кшталт «Синьогора». Чи не нагадує вам, шановні читачі, це передвоєнний Ірак і знамениті палаци Саддама Хусейна, доведених до відчаю злиденністю іракців? Невже ми все це маємо повторити?

■ ■ ■

Можна навіть сказати, що поза бюджетом гуляють значно більші суми, ніж ті, які діляться виконавчою владою на розвиток держави.

■

Не можна не звернути увагу на те, що уряд планує зменшити недоїмку минулих років на десять відсотків, що складає не багато не мало аж 1,4 мільярда гривень. Але як не дивно, ці кошти в бюджеті він не показує. Фактично приховано ще 600 мільйонів гривень. Ці гроші Кабінет Міністрів розраховує отримати зі зборів податку з військових.

Якщо скласти ці дві суми, то в таємному гаманці урядових чиновників уже знаходиться два мільярди гривень. Які, зрозуміло, будуть використані кимось на власний розсуд.

Судячи з проекту державного бюджету, який представлений Кабміном в парламент, уряд практично не займається вилученням частини прибутку підприємств, які належать до державної власності. Виходить, що ці підприємства, котрі досить часто випускають високоліквідну продукцію, працюють самі на себе, а держава від того не отримує найменшого зиску. За підрахунками фахівців, рівень невикористаного ресурсу сягає двох мільярдів коштів. Я сюди вже й не зараховую коштів, які повинні були б надійти ще у вигляді дивідендів від власності, котра входить до статутних фондів різноманітних державних акціонерних товариств і лізингових компаній.

Причому, зазначу, це вже зароблені для бюджету гроші. Треба просто бути господарем і забрати їх до державної скарбниці. Схоже, в нинішньому уряді цим зайнятися просто нікому.

З моєї точки зору давно вже пора ввести податок на нерухомість. Маю на увазі не житлові квартири, навіть не приватні будинки певних розмірів. Йдеться, передусім, про ту поки що ніким не обліковану власність, яку свого часу різноманітними шляхами фактично було викрадено певними олігархічними структурами. Якщо ми не вміємо запитати «розжирілих котів», звідкіля у них одного дня з'явилися фабрики, заводи, інші споруди величезних розмірів, то бодай обкласти їх податком на нерухомість можна. Але для цього потрібно, щоб в Кабінеті Міністрів сиділи не чиновники, які б лише заглядали в руки тим, хто зайшов до них за ліцензією, іншим чолобитним документом, а справжні господарі, котрим би боліло питання наповнення бюджету. Які б міркували над тим, як отримати прибутки від використання державної власності.

Мені, як членові фракції Соціалістичної партії України, незрозумілі, приміром, підходи уряду при формуванні проекту бюджету, де зовсім не передбачено підвищення заробітної плати працівників бюджетної сфери до прожиткового мінімуму. Хіба пан Янукович і члени його команди не розуміють, що залишати заробітну плату в цих розмірах, які нині є, — ставити під сумнів громадський спокій у державі, свідомо погодитись на посилення корупції в усіх ешелонах влади. Тим паче, що уряд не перебачив в проекті закону про бюджет 2004 року і погашення боргів по зарплаті шахтарям, учителям та іншим категоріям трудящих. Цим людям що — бомжувати чи страйкувати? Іншими словами, уряд, схоже, пиляє ту гілляку, на якій сам розташувався.

Дивною є позиція Кабінету Міністрів і щодо погашення сум по боргах громадян, заощадження яких втрачені у результаті розвалу СРСР. Хоча, підкреслю, ще з минулого року між урядом і парламентом існує чітка і конкретна домовленість про необхідність відшкодування цих грошей, на що щорічно в бюджеті буде виділятися мінімум мільярд гривень. Пан Янукович і його міністри забули про тисячі ошуканих громадян, як і слово, дане від імені уряду вирішувати цю проблему.

Спостерігаючи за тим, як іде обговорення проекту уряду в Бюджетному комітеті Верховної Ради, приходжу до висновку, що у вищих владних структурах, схоже, зародився план... ліквідації уряду Віктора Януковича. Мабуть, і його незабаром звинуватять у тому, що він занадто багато працює на свій власний імідж. Сьогодні, за рік до президентських виборів, погодьтесь, для декого це вельми небезпечно.

Наступ на підвалини уряду Януковича видно хоча б із того, як сплановано повільно, але доволі впевнено валиться бюджетний процес. Якщо минулого року на обговоренні доходних і витратних статей регулярно з'являлися самі міністри економіки та фінансів, брали щонайактивнішу участь у захисті своїх бюджетних проектів, то нині тут не видно навіть і їхніх заступників. Мляве, зрідка-годи малокомпетентне обговорення ведуть окремі фахівці, котрі почасти не завжди можуть дати конкретну відповідь на те чи інше конкретне питання.

Щоправда, це більше стосується Міністерства економіки, яке очолює виходець із близьких до глави держави кіл В. Хорошковський.

Закрадається думка про те, що хтось нагорі дав команду «фас» на знищення команди нинішнього прем'єра, який, напевне, більше думає нині про майбутні президентські вибори, аніж про те, як би захистити в парламенті проект бюджету на 2004 рік. Він, мабуть, не розуміє, що один із найлегших шляхів позбавити його поста прем'єра — завалити бюджетний процес. Чим, на моє переконання, вельми успішно займається команда В. Хорошковського. Складається враження, що люди з Банкової намагаються втілити в життя план минулого року. Тоді проект бюджету захищав один уряд, а працювати з ним довелося іншому.

■ ■ ■

Закрадається думка про те, що хтось нагорі дав команду «фас» на знищення команди нинішнього прем'єра.

■

Це ж команда Хорошковського, працюючи над ідеологією майбутнього бюджету, заклала в його основу не цільовий, а консервативний сценарій розвитку, про що йшлося на початку цієї статті. Тут лишень принагідно зазначу, що якби уряд погодився все-таки на цільову програму розвитку народногосподарського комплексу, це додатково дало б державній казні 12 мільярдів гривень. Сценарій, за яким нам жити пропонують пан Хорошковський та його поплічники, передбачає, приміром, збільшення числа безробітних. Сьогодні, за даними Мінекономіки, їх нараховується 9,2 % відсотки від усього працездатного населення, в наступному році вони передбачають це зростання ще на 0,2 відсотка. Куди вже, скажіть, далі?

Виходячи з того, що в проекті бюджету уряд, схоже, свідомо упустив ряд важливих моментів, які негативно впливають на збільшення доходної частини, я, користуючись правом законодавчої ініціативи, подав на розгляд Комітету з питань бюджету Верховної Ради України ряд пропозицій, які, вважаю, мають принципове значення. А саме. Я наполягаю на тому, щоб були відмінені пільги в оподаткуванні для суб'єктів підприємницької діяльності, в тому числі й у вільних економічних зонах та на територіях, прирівняних до них. Я вніс пропозицію скасувати пільги по сплаті податку на землю для суб'єктів підприємницької діяльності. Пропонується також стягнути на користь державного бюджету дивіденди з підприємств, де є певна частина державної власності. Тільки це одне, за моїми підрахунками, дасть змогу поповнити казну на мільярд гривень. Ще один мільярд гривень я вношу пропозицію вилучити з чистого прибутку у підприємств-монополістів державної форми власності. Це буде справедливий і обгрунтований крок. Скільки ж можна користуватися «дахом» держави, її власністю і нічого не сплачувати за це!?

Пропоную я також зарахувати до загального фонду державного бюджету податок з громадян, який вводиться для військовослужбовців. Це також збільшить доходну частина на ще на 600 мільйонів гривень. Крім того, вніс я пропозицію ввести фіксований збір за питну воду, яка використовується для виробництва безалкогольних, слабоалкогольних та алкогольних напоїв.

А загальний висновок, на жаль, такий. І нинішній проект бюджету, підготовлений урядом, більше захищає ненаситні гаманці олігархів, аніж вирішує проблеми простих громадян. Справа честі народних депутатів, які входять до опозиції, провести ретельну «прополку» проекту закону, все зробити для того, щоб став він ближче до вирішення проблем простих громадян.

Олександр БАРАНІВСЬКИЙ,
народний депутат України, голова підкомітету з питань доходів Бюджетного комітету Верховної Ради України.

Бюджет боротьби з бідними

Давно вже йдеться про зменшення навантаження на багатостраждальний державний бюджет шляхом скасування необгрунтованих пільг. Справді — легко можна скласти чималий перелік дуже відомих комерційних структур, які залюбки користуються цими пільгами. Але ж за цими відомими структурами стоять не менш відомі люди, інтереси яких зачіпати аж ніяк не можна, а продемонструвати бурхливу діяльність хочеться. От і виходить, що про слово «необгрунтований» якось забули, а скасування пільг, як у нас часто ведеться, почали не з того кінця.

Олександр ФЕЛЬДМАН

Платіть за те, що «танки наши быстры»!

Поки що діє підписаний Президентом 11 січня 2001 року Закон України «Про визнання бронетанкової галузі однією з пріоритетних у промисловості України та заходи щодо надання їй державної підтримки». Цим законом було передбачено пільги підприємствам концерну «Бронетехніка України» щодо оподаткування прибутку, земельного податку, ПДВ. Завдяки своєчасним заходам продукція галузі набула цілком заслуженого визнання на світових ринках озброєнь, зокрема — у країнах Близького Сходу. Їх приваблю поєднання у нашій бронетехніці сучасних технічних рішень, високої якості і доступної ціни. Останній чинник став вирішальним — Україна уклала низку дуже вигідних для держави міжнародних контрактів. Тепер і їх виконання, і вигода для держави — під серйозною загрозою. В проекті закону про Державний бюджет України на 2004 рік міститься низка положень щодо скасування зазначених пільг.

Ситуацію коментує народний депутат України Олександр ФЕЛЬДМАН:

— До мене надійшло звернення Державного підприємства «Завод ім. Малишева». Це справжній крик про допомогу. Підприємство зараз виконує зовнішньоекономічний контракт із Пакистаном на постачання обладнання для танку «Аль-Халід». Від цього контракту до Державного бюджету має надійти понад 17, 6 млн. доларів, ще 5, 7 млн. поповнять позабюджетні та цільові фонди.

Але у разі скасування державної підтримки бронетанкової галузі не бачити державі цих грошей! Адже ціни на українську продукцію було визначено з урахуванням положень зазначеного закону щодо пільги в оподаткуванні. В іншому разі його виконання стає невигідним для української сторони, а на підвищення ціни не піде пакистанська сторона. Що тоді? Штрафні санкції за зрив контракту, погіршення фінансового стану підприємства, невиплати зарплати, втрата робочих місць...

І це ще не все. Лист із Харківського державного приладобудівного заводу ім. Шевченка. Завод виготовляє оптоелектронні прилади для танків і теж задіяний у пакистанському контракті. Керівництво і трудовий колектив заводу слушно зауважують: втратою тільки цього контракту ми не обійдемося. На світовому ринку зброї про Україну піде слава як про ненадійного, непередбачуваного партнера, з яким не варто мати справу. І скільки ще контрактів ми втратимо через таке тавро, яке потім буде дуже важко змити з лоба?

Хай хтось пояснить, де тут вигода для державного бюджету... Щоправда, вигоди від «втрати» такого конкурента на ринку озброєнь світові виробники оцінять належним чином. Певна річ, не можна стверджувати, що саме на це і спрямовано пропоновані зміни до законів. Не виключено, що справді хотіли як краще.

■ ■ ■

А який наслідок може мати скасування податкової пільги на кошти, що перераховують доброчинці неприбутковим організаціям?

■

Але ж відомо, куди веде шлях, вистелений добрими намірами...

«Да отсохнет рука дающего»

Перелік пропонованих нововведень, вигода яких для бюджету сумнівна, а негативні соціальні наслідки очевидні, на цьому не вичерпується. Деякі міжнародні та вітчизняні громадські організації й окремі доброчинці, зважаючи на нашу бідність, надають посильну допомогу найнезахищенішим верствам українського населення. Тепер, з'ясовується, для користі держави дуже бажано звести до мінімуму обсяги цієї допомоги.

Народний депутат, член Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Олександр ФЕЛЬДМАН пояснює:

— У пропозиціях Кабінету Міністрів до бюджету наступного року пропонується скасувати пільги з оподаткування прибутку під час отримання міжнародної технічної допомоги. Нагадаю, що однією з базових умов надання цієї допомоги саме і є відсутність її оподаткування. Це визнана міжнародна практика, від якої нині намагається відмовитися наша держава. Найпевніше, ця допомога просто не надходитиме. Крім того, таке кричуще нехтування міжнародних норм може спричинити істотне погіршення відносин України зі світовим співтовариством. Це таким шляхом ми реалізуємо європейський вектор розвитку?

А який наслідок може мати скасування податкової пільги на кошти, що перераховують доброчинці неприбутковим організаціям? Не стільки вже в нас доброчинців, щоб держава на цьому дуже збагатіла. Натомість навіть ті мізерні кошти, які мають згадані організації, «усохнуть» ще більше, це без жодного сумніву.

Те саме стосується податків на доходи підприємств, які організовано громадськими організаціями інвалідів. Ось у мене лист від Харківського обласного правління Українського товариства сліпих. Навіть подивитися на нього — вже жаль бере: надруковано не на комп'ютері, а на ламаній-переламаній друкарській машинці. А читати взагалі страшно: доля позбавила цих людей зору, а тепер держава намагається позбавити останньої надії на виживання: «Скасування пільг з оподаткування згідно зі ст. 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», ст. 5 Закону України «Про податок на додану вартість» та ст. 12 Закону України «Про плату за землю»... призведе підприємства УТОС до банкрутства, а інвалідів — сліпих з мізерною державною пенсією за нинішніх високих цін на харчові продукти та комунальні послуги — до жебрацтва». Тут нема чого додати...

Утім, «піклування» про пенсіонерів та інвалідів цим не обмежується. Скасовуються пільги під час ввезення імпортного устаткування згідно з законом про підтримку олімпійського та параолімпійського спорту. Хто забув, нагадаю: параолімпійський спорт — це спорт інвалідів. Цікаво, які такі шалені обсяги спортивного обладнання для інвалідів ввозять до України, що держава намагається і на цьому заробити?

А що Україні зробили діти-сироти, що скасовується їхнє обов'язкове страхування у віці до 18 років? Їх загалом трохи більш як 100 тисяч, дуже бюджет на них збіднів...

Ще одна категорія «ворогів держави» — науковці. Пропонується скасувати їм грошову допомогу під час виходу на пенсію. Мабуть, кому вона потрібна, ця наука...

До речі: пропонується наполовину скоротити розміри пенсій, нарахованих за особливі заслуги перед Україною! Багато держава на цьому не виграє, таких пенсіонерів повтори тисячі на всю Україну, але ж який величезний збиток державній репутації! Адже виходить, що перед людьми, які свого часу прислужилися державі, вона вже не визнає за собою жодних зобов'язань!

Транспортників має потішити пропоноване скасування безплатного проїзду залізничним та іншим транспортом для школярів та студентів. І справді, навіщо їм десь їздити, хай вдома сидять, вчаться... Фізичний розвиток та рівень культури молоді, мабуть, дуже зросте після скасування безплатного відвідування дітьми об'єктів культури та фізкультури. Цікавий крок задля наближення до європейського рівня!

Кому вигідно?

Перелік пільг, які ніяк не можна назвати необгрунтованими, але пропоновано скасувати, можна продовжити: ми відібрали найбільш кричущі приклади. Але наостанок залишили найцікавіше: замість пільг, що скасовуються, пропонують нові! І такі, обгрунтованість яких викликає великий сумнів.

Знову слово Олександрові ФЕЛЬДМАНУ:

— Проблема побутового вугілля для шахтарів — одна з найгостріших у державі. А тепер у пропозиціях до бюджету читаємо, що треба призупинити норму ст. 48 Гірничого закону, і правонаступники ліквідованих вугільних шахт вже не зобов'язані забезпечити вугіллям пенсіонерів, інвалідів, сім'ї загиблих шахтарів. А наївні шахтарі Донбасу ще сподіваються, що їхні земляки в уряді дбають про шахтарські інтереси...

Натомість вони дуже опікуються інтересами бюджетних організацій. Зокрема, їх уже не штрафуватимуть за недотримання нормативу чисельності робочих місць для інвалідів. На чию це користь? Певна річ, не інвалідів! Адже згадані штрафи запроваджували саме задля їхнього працевлаштування...

Бюджетні організації звільнюються від сплати внесків, а також у частині відрахувань профспілкам на оздоровчі заходи і на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та культурно-масову роботу...

Певна річ, є такі бюджетні організації, з яких гроші брати гріх: школи, лікарні тощо. Але ж є й такі, що зовсім не бідують! А ми встановлюємо одне правило для всіх. Саме це і називається «необгрунтовані пільги». То з чим же ми боремося?

У НОМЕР

То яким виявився ЄЕП у дії?

Небагато часу минуло з моменту підписання в Ялті угоди про ЄЕП. На жаль, її початок проявився у низці негативних моментів.

По-перше, заява високого російського урядовця про нібито дискримінацію російськомовних громадян України на території нашої держави не відповідає дійсності.

Сергій ШЕВЧУК

По-друге, слова Надзвичайного і Повноважного Посла Російської Федерації Віктора Черномирдіна про те, що сподівання українців на зниження тарифів на газ і нафту не виправдано, адже тарифи ніколи не знижуватимуться.

По-третє, це рішення уряду Росії стосовно Білорусі про підвищення цін на основні енергоносії.

По-четверте, цілком недружній крок у цьому напрямі —це спровоковане російською стороною напруження на україно-російському кордоні в акваторії Керченської протоки. Офіційно йдеться про те, що керівництво Краснодарського краю нібито самочинно прийняло рішення про будівництво дамби до українського острова Тузла. Останній крок викликає справедливе обурення в українських громадян, зокрема жителів Криму. Відповідна реакція прем'єр-міністра Криму, члена НДП Сергія Куніцина вже прозвучала, є зауваження Президента України.

Якщо торкнутися цього питання глибше, то це дивна практика стосунків між двома державами, які називають себе дружніми та стратегічними партнерами. Адже йдеться про те, що російська сторона має намір зайти на суверенну територію української держави.

Ми знаємо, що в останні дні міністр закордонних справ разом з групою українських дипломатів спеціально працювали над цим питанням у Москві. Нібито є домовленість. Що російська сторона не перетне того кордону, який намічено сьогодні в районі Керченської протоки. Добудує дамбу лише до межі своєї території. Але тоді постає запитання, навіщо було задумано цю гру? Для того щоб подивитися, яка буде реакція України? Можна не сумніватися, що вона буде гострою і принциповою та включатиме всі методи захисту української території: і дипломатичні, і прикордонні, і господарські.

Завтра делегація українського парламенту відбуває на засідання Парламентської асамблеї Організації безпеки співробітництва в Європі ОБСЄ, на якому якраз і розглядатимуть питання миру в Середземноморському регіоні. Коли говорять про цей регіон, мають на увазі і басейни Чорного та Азовського морів. Делегація України прийняла рішення сьогодні виступити на цьому поважному зібранні і роз'яснити європейським парламентаріям ситуацію, що склалася навколо острова Тузла.

Ситуація викликає занепокоєння тому, що як наслідок виникнуть не тільки дипломатичні суперечки, а й низка екологічних проблем. Відомо, що таке безцеремонне втручання в природу цього заповідного місця може спричинити загальне погіршення екологічної ситуації. Вже сьогодні можна прогнозувати, що рибний ресурс і української, і російської сторони буде знижено. Керівники рибних господарств зазнають певних збитків.

Окрім цього, зміна циркуляції води в Керченській протоці навколо острова Тузла може призвести до того, що острів частково може бути затоплено разом з базами відпочинку та місцевими жителями.

Мають місце й інші потаємні наміри. Побудова дамби до кордону з Україною спричинить подальший намив грунту, тобто будівництво завершить сама природа і острів з'єднається з материком. У кулуарних розмовах російські дипломати не соромлячись говорять, що у такий спосіб відновиться «историческая справедливость».

Тому українські парламентарії мають намір використати трибуну Парламентської асамблеї ОБСЄ і виголосити рішучий протест у тому разі, якщо російською стороною не буде зроблено відповідні висновки.

**Сергій ШЕВЧУК,
народний депутат України,
уповноважений представник
фракції НДП.** ▼

А наївні шахтарі Донбасу ще сподіваються, що їхні земляки в уряді дбають про шахтарські інтереси...

ОСВІТА: БЕЗ РОЖЕВИХ ОКУЛЯРІВ

Конфлікт на платній основі

ПОДАТОК НА ШКОЛУ

Минулого навчального року у державному закладі з'явився приватний клас. Частина батьків першачків Чернігівського колегіуму не захотіла, щоб їхні діти навчалися у класі, де 37 учнів. Відтак виникло бажання платити за навчання — лише б відокремити їх від загалу. Але запротестувало управління освіти міськвиконкому. Уже після погоджень з високими інстанціями, фінансовими органами навчальний заклад отримав згоду на експериментальне новоутворення. Так виник додатковий 1-В клас. Цього року це вже 2-В. Але, незважаючи на бажання батьків, знову постало питання про злиття двох класів — 2-Б та 2-В.

— Здобуття середньої освіти в бюджетних навчальних закладах України згідно з чинним законодавством безкоштовне, — каже начальник управління освіти Чернігівської міськради Наталія Лещенко. — Ми дозволили колегіуму піти назустріч батькам, тепер треба думати про перспективу цього класу, в якому 16 учнів. Чи зможуть батьки і надалі оплачувати працю педагога?

Зазначимо: Чернігівський колегіум торік за надання платних послуг отримав майже 240 тисяч гривень!

— У моєму класі навчання безкоштовне до 13-ї години,— зауважує вчителька-класовод 2-Б Людмила Матвієнко. — А ось за післяобідні години батьки щомісяця платять 51 гривню. У цю суму входить оплата занять ритмікою, відвідання басейну, додаткові уроки англійської мови, психологічні години тощо. За це педагоги мають невелику доплату.

За словами заступника директора колегіуму з навчально-виховної роботи Любові Кугмир, уже другий рік заклад утримує першість у місті за кількістю перемог на олімпіадах.

У колегіум зачастили з інших освітніх закладів по досвід, який уже серйозно «вивчає» і... КРУ. Схоже, платні послуги призвели до конфронтації. З 110 вчителів більша частина підписалася під листом в обласну прокуратуру з проханням розібратися, куди адміністрацією витрачаються кошти, зароблені педагогами.

— Ще у 2000 році в колегіумі навчалось 1670 дітей, —каже заступник директора колегіуму з науково-методичної роботи Галина Совєтова. — А тепер 1120. Причина зменшення? Платні послуги! Не усім батькам вони під силу! У нас страшенна плинність кадрів. За останні вісім років освітній заклад залишило 92 працівники.

Одне слово, уроки бізнесу в колегіумі проходять непросто. Учні, здається, у виграші. А багатьом родинам непереливки. У міському управлінні освіти мені показали скарги батьків учнів 3-А та 8-В класів. Перерозподілом зароблених коштів, «бізнесовою» атмосферою у навчальному закладі невдоволена половина педколективу.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

На знімку: на платному уроці в 2-Б класі.

СПОРТЗАЛ

М'яч у портфелі

Три спецкласи з футболу відкрито у Винниківській загальноосвітній школі № 29, що неподалік Львова. Хлопчики починають день із тренування, потім, як належить, вчаться, а пообідавши — знову за м'яча. А зробив такий подарунок нашим землякам заслужений тренер України Мирон Маркевич, якого вже вчетверте признaчено головним тренером ФК «Карпати».

Улітку він створив власну футбольну школу «Рух». Дитячий спортивний заклад — це втілення мрії не тільки Мирона Богдановича, а і його батька — тренера Богдана Маркевича, який присвятив життя дитячо-юнацькому футболу. Ім'ям Богдана Маркевича названо винниківський стадіон. Тепер тут тренуються вихованці сина.

— На щастя, дійшов згоди з директором школи № 29 Оксаною Демцюх і міською владою, — каже Мирон Богданович. — Адже цей пілотний заклад, включений до програми "Здоров'я школяра", має пристойну спортивну базу, басейн, висококваліфікованих учителів. З дітьми займаються шість тренерів, іще один — плекає воротарів. На кожному занятті присутній лікар. Як показує досвід, футбол навчанню не заважає. Навпаки. Зранку побігавши, діти стають бадьорішими, активнішими, а отже — краще сприйматимуть інформацію на уроках.

— За скільки часу можна виховати футболіста?

— Це процес тривалий, — зауважує Мирон Маркевич. — Потрібно щонайменше сім років. Важливо, щоб дитина прагнула до спортивних вершин. Буває, займаються футболом, бо це подобається батькам. Трапляється навпаки: коли не дозволяють грати у футбол.

Прикметно, у школі «Рух» навчаються діти не тільки з Винник, а й зі Львова та сусідніх сіл. Батьки готові змінити не тільки місце проживання, а й роботу.

Учні — у захваті, що можуть побігати з м'ячем. Футбол відриває їх від негативних явищ нашого життя. Вони вже не мають часу на наркотики, горілку. А найголовніше — діти займаються улюбленою справою.

Лариса ФАНГА.

Львівська область.

Слово про педагога

«Багато хто впевнений, що гарний вихователь неможливий без сильної волі. Це одна з найдикіших помилок. Немає нічого смішнішого, як воля педагога стосовно до дитини. Поєднання цих двох слів відгонить справжнім варварством, як поєднання ковальського молота і порцелянової чашки».

Антон МАКАРЕНКО.

А ЯК У НИХ?

Писав? Пофарбуй!

Учні 46-ї школи міста Кірова, що прийшли на заняття, побачили на стінах закладу написи нецензурного змісту. Їх було зроблено аерозольними балончиками з фарбою. І стосувалися вони шкільної адміністрації. Для виявлення «художників» була викликана міліція.

Під час розслідування з'ясувалося, що підлітки, серед яких були колишні учні школи, вирішили, що стіни школи занадто сірі. Достеменно невідомо, як було знайдено «художників», але вони змили ацетоном наслідки своєї творчості і мають перефарбувати школу. За рахунок батьків.

ФОТОФАКТ

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Дедалі престижніше вчитися і одержувати спеціальність у Черкаському державному технологічному університеті.

На знімку: на лекціях завжди цікаво.

ДО ДОШКИ!

Закривають українські...

Тільки протягом літа 2003 року за рішенням місцевих влад закрито українські школи в кількох містах східних і південних областей України.

(З газет).

Дожились, як за царя Миколи,
Закривають українські школи.
Плачуть діти, плачуть вчителі,
Та кому потрібні їх жалі...
У Донецьку, Харкові, в Криму
Українські школи «ні к чему».
В Запоріжжі, запевняє влада:
«Украинской школы нам не нада».
У Дніпропетровську, не секрет,
Українцям заявляють: «Нєт!»
Там володарюють «гаспада»,
Кажуть українцям: «Нікагда!»
Вчити українську? «А зачєм?»
І ніхто не спинить цих нікчем,
І ніхто не скаже: «Шовіністи,
Досить вже у наші справи лізти,
Досить насміхатися із нас,
Розпочався України час!
Тож віднині буде тільки так,
Як народ воліє, не інак...
Досить нарікань, прохань і сліз:
Українські школи будуть скрізь,
Де в повазі, щирості й любові
Розквітати українській мові...»
А поки, як за царя Миколи,
Закривають українські школи,
Закривають і забороняють,
І за це чини високі мають.

Олесь ЛУПІЙ,
лауреат Національної премії України імені Т. Шевченка.

ЛИПКІ РУКИ

А вони все крали і крали

Як повідомили в Хмельницькій обласній прокуратурі, працівниками бухгалтерії Технологічного університету Поділля привласнено понад 58 тисяч гривень. Ще 88 тисяч гривень за останні три роки взяла із вузівської каси бухгалтер-касир. Ці гроші були призначено для студентів і викладачів.

Ірина КОЗАК.

РОБОТА НАД ПОМИЛКАМИ

Диплом, та не той

Студенти Миколаївського державного гуманітарного університету імені Петра Могили мають намір подати в суд на свій вуз. На їхню думку, університет не виконує умов укладеного з ними договору. Згідно з цим документом випускники мали одержати диплом Національного університету «Києво-Могилянська академія», тому що вступали вони до Миколаївської філії саме цього вузу. Але в 2002 році після акредитації філія одержала статус державного гуманітарного університету і її відповідно перейменовано. Тому і дипломи видають хоча й університетські, але не престижної «Києво-Могилянки».

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

На розвиток мови

буде виділено понад 90 мільйонів гривень, що передбачено Державною програмою розвитку і функціонування української мови на 2004-2010 роки.

Планується, зокрема, виготовити програмне забезпечення українською мовою, створити умови для її вивчення, у тому числі через мережу Інтернет.

МЕДПУНКТ

Садочок, наче санаторій

У дитячому садочку № 16 відкрито спелеокамеру, начинену цілющою сіллю Солотвинського родовища. Активну фінансову допомогу надали лінійно-виробнича диспетчерська станція «Новоград-Волинський», центральна районна аптека, міська влада.

В оздоровчому закладі виховуються дітки із захворюваннями дихальної системи. Досі вони залюбки відвідували фізкабінет, фіточайну, масажний кабінет. Відтепер матимуть змогу щодня приймати корисні, ефективні процедури, вдихаючи цілющу сіль.

Не відмовлятимуть у лікуванні і дітям з інших навчальних закладів більш як п'ятдесятитисячного міста.

Віктор САВИЦЬКИЙ.

Житомирська область.

Ведучий рубрики Іван ІЛЛЯШ.
Тел. (044) 454—88—52.

З ПОШТИ

З ваших листів

Вчився я так собі нічого добре посередині.

М. С.

Івано-Франківськ.

***

Ставлю собі грандіозну задачу: порозглядати наших українських красунь під час спортивних змагань... Люблю милуватися жіночими принадами.

О. С.

Львів.

***

Він присів об стіну, де залишив чорні плями пальців.

І. Б.

Одеса.

***

На вулицях та ринках напівголі сексуються, а нам що робити?

Х. М.

Херсон.

***

Я пішла по всіх дистанціях, щоб справити помилку...

А. Б.

Харків.

***

Дійшов до висновку, що вам пора відпочити від боротьби з покійниками.

П. Л.

Полтава.

***

Це сота частина того, що підносять нам сюкисуальні ЗМІ, ТБ, кіно...

Б. В.

Луганськ.

ФОТО З КОНВЕРТА

Перлина Криму — церква Воскресіння Христового у Форосі.

Фото Юрія ВУСА.

Небагатослівний, діловий

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Павло Матвієнко належить до когорти молодих народних обранців, але має вже неабиякий життєвий досвід і ґрунтовну фахову підготовку. У передвиборний період Павло Володимирович не вдавався до популістських заяв, а лише запевняв, що робитиме все можливе для розвитку України.

Небагатослівний, діловий і конкретний — такий стиль спілкування властивий молодому депутатові, як, власне, і миттєва реакція на життєво важливі проблеми виборців округу, що делегував його до Верховної Ради України. На зустрічі з мешканцями села Грозине Коростенського району, що на Житомирщині, мова зайшла про заборгованість державі за спожитий газ. Хтось слушно зауважив, що найдисциплінованішими платниками є пенсіонери.

— Нам усім варто повчитися законослухняності у старшого покоління, — зауважив Павло Володимирович. — Серед багатьох варіантів існує лише один, результативний: розраховуватися з боргами.

Водночас люди скаржилися, що газифікувати свої житла доводиться власним коштом, хоча декому вдається зробити це за рахунок держави. Матвієнко допоміг своїм виборцям, частково компенсувавши витрати на газифікацію і надавши значну суму на гідровипробування.

Цього разу приїзд депутата до села Пугачівка особливо запам'ятався восьмикласникові Олексію Давиденку. Йому Павло Володимирович привіз комп'ютер, а київські майстри відразу під'єднали це диво до мережі. На п'ять комп'ютерів збагатилася й місцева школа. А ветерани війни бідкалися, що немає коштів на реставрацію пам'ятників. Тож перше, що зробив народний депутат, повернувшись до Києва, — переказав веteранській організації гроші на відновлювальні роботи. За його допомоги і дитячий садок поповнився новими меблями.

Одне слово, про добрі справи депутата можна розповідати ще багато. Та важливо те, що не лише з бідами й проблемами йдуть до нього люди. А й просто так, про життя-буття погомоніти з людиною, що приїхала аж із столиці. Приміром, 85-річна Катерина Андріївна Ходаківська полюбляє з Павлом Володимировичем і новинами поділитися, і пригадати щось з історії села. І, на противагу односельцям, нічого не попросити, а ввічливо вибачитися, що надто довго говорила, та й піти.

У Матвієнка на всіх вистачає терпіння і уваги.

— На таких людях держава тримається, — каже він, — але часом і вони потребують допомоги.

Петро МИХАЛЬЧУК.

Коростень Житомирської області.

Повітряний розвідник

ІСТОРІЯ З КОНВЕРТА

У 1941-му тривожному році ворог рвався до Одеси. Мужнім захисникам, що сходили кров'ю, постійно була необхідна допомога авіаторів, у тому числі повітряних розвідників. Як повітря потрібні були дані про сили і вогневі засоби ворога.

...Командир ескадрильї, вишикувавши екіпажі, запитав, хто готовий виконати досить складне, пов'язане з великим ризиком завдання. Готовими виявилися всі льотчики, але комеск вибрав двох з них, у тому числі лейтенанта Скугаря. Він був досвідченішим за інших, не раз потрапляв у складні ситуації в небі, але завжди знаходив правильні рішення і повертався на аеродром з дуже цінними даними про супротивника.

Небо над районом польоту було хмарним. Довелося вести розвідку на малій висоті, летіти майже над головами фашистів. Не очікувавши такої зухвалості радянського льотчика, фашисти іноді навіть не встигали відкрити вогонь із зенітних батарей. Але на чергових позиціях їх вогонь був настільки сильним і щільним, що новачку навряд чи вдалося б вийти з цього суцільного вогню. Скугар уміло маневрував, кидаючи машину в різні боки, соколом злітав у небо, знову знижував висоту. Він вимагав від штурмана безупинно фотографувати вогневі точки, батареї, скупчення військ ворога. Коли головне завдання було виконано і палива в баках залишалося тільки на зворотний шлях, лейтенант Скугар знайшов колону фашистських машин. Вона рухалася з боєприпасами на передову, на Одесу, де фашисти були зупинені нашими військами, які мужньо захищали місто.

Скугар наказав штурману приготуватися до атаки. З малої висоти вони скинули бомби точно в ціль — це підтвердила фотозйомка, яку встиг зробити штурман.

Таких, або подібних цьому, епізодів у фронтовій біографії Скугаря багато. Служба повітряного розвідника на війні була особливою. Обстановка часто змінювалася, а розвідувальні дані командуванню були потрібні постійно. До того ж оперативні й достовірні.

До уваги не бралися посилання на нельотну погоду, тумани, неймовірний ризик й інші обставини, розвідники парами або поодинці піднімалися в повітря і лягали на курс у глибокий тил ворога. І майже завжди незмінно найрозумнішим розвідником був лейтенант Скугар. Добуті ним, його екіпажем ціною неймовірного ризику дані відправляли в штаби, і там їх достовірність підтверджувалася вдало проведеними операціями.

Наказу про початок штурму і визволення Криму, зокрема Севастополя, з нетерпінням і піднесенням чекали всі льотчики Чорноморського флоту, особливо Володимир Скугар. Тут він починав службу, тепер йому пощастило його визволяти.

...Екіпаж Скугаря піднявся в небо із завданням сфотографувати масові бомбометання наших льотчиків по скупченню фашистів на Херсонесі. Як завжди, завдання екіпаж виконав успішно, взяв курс на аеродром. І отут штурман виявив великий фашистський корабель, що відходив від Севастополя, як потім з'ясувалося — водотоннажністю 18 тисяч тонн. Скугар вирішив його атакувати. Екіпаж скинув на корабель дві 250-кілограмові бомби. Одна з них влучила в центр корабля, на його борту виникла пожежа і незабаром він затонув. 9 травня 1944 року авіатори Чорноморського флоту, і серед них Володимир Скугар, святкували визволення Севастополя, а 16 травня йому було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Володимир Анатолійович зробив 297 бойових вильотів, закінчив війну заступником командира полку, кавалером багатьох орденів і медалей...

Анатолій ХОВЗУН, капітан 2-го рангу у відставці, ветеран Збройних Сил СРСР.

Ялта. Крим.

НАПИШУ ВАМ І Я...

Наздогнали через 60 років

78-річного Григорія Старостюка із села Ярославичі, що на Рівненщині, — колишнього рядового піхотинця та колгоспного їздового — в Міністерстві оборони Росії нещодавно зустрічали з усіма почестями. А ще вручили ветеранові одразу три бойові нагороди, які він здобув під час Великої Вітчизняної війни: ордени Слави III ступеня, Червоної Зірки та медаль «За відвагу».

Так сталося, що тричі після перебування у шпиталі Григорій Старостюк потрапляв на передову і тричі нагороди за геройство у попередніх боях не «наздоганяли» його. Може, ветеран ніколи б і не дізнався про них, якби не активна пошукова робота координаційного центру міжрегіональної громадської організації «Нагороди Великої Вітчизняної війни». Перебираючи пожовтілі від часу документи центрального архіву Міністерства оборони колишнього СРСР, а нині Росії, фронтовики натрапили на сліди нагород, які не було вручено Григорію Старостюку.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

Іншими очима...

Недавно мені довелося в особистій справі бути в Горностаївському райвідділі міліції. Очікуючи в черзі, я спостерігала ставлення співробітників відділення до відвідувачів: їх уважно вислуховували, пояснювали, направляли до потрібного кабінету. Тут були швидкість, культура і гарне виховання. Я дивилася на цих хлопців і думала: такі ото хлопці з перших днів війни 1941—1945 рр. захищали нашу Батьківщину від фашистської наволочі. Це вони йшли на смерть, закриваючи дзоти своїми тілами. То була війна. Але якось я прочитала в «Голосі України», скільки гине наших хлопців від рук бандитів сьогодні. Ідучи на роботу, залишаючи своїх дружин, дітей, вони не думають, що, можливо, матимуть криваву сутичку з хуліганами. І подумалося мені: чому в нас громадськість осторонь і не допомагає міліції? Часом бачать злодійство, різанину — і ховаються, закриваючи двері. Я була свідком, коли підрізали хлопця, він кинувся в під'їзд, благаючи про допомогу, але всі зачинили двері, і ніхто не вийшов допомогти. За викликом блискавично з'явилася міліція, приїхала «швидка» і потерпілого відвезли до лікарні.

Напевно, потрібно застосовувати закон до тих людей, які не допомагають міліції, а на неподобства заплющують очі. Громадськість повинна допомагати. Тоді менше в нас було б хуліганства й убивств.

Т. ОСТАПЕНКО.

Горностаївка Херсонської області.

Забрали землю і пояснили, що так треба

Коли розпаювали землю, багатьох людей не внесли до списків. Пояснили кількома словами: «Земля вам не належить». Декотрі звернулися одразу до суду, а декотрі сліпо повірили керівним мужам. Коли ж ми вирішили шукати правди у правосуддя, нам пояснили, що вже всі терміни минули і дати землю не можуть.

З селянами граються, як з маріонетками. Невже ніхто не розуміє, що земля годує не лише нас, а й мешканців міста? Ми виживаємо завдяки тому, що самі виростили. У нас так само є діти, які просять їсти. Ми, наприклад, з чоловіком узяли чотирьох дітей з інтернату. Звичайно, нам важко. Не завжди є змога купити те, чого вони хочуть. Але діти знайшли родину. Вони знають, що тепер у них є тато і мама, які завжди допоможуть у важку хвилину. А головне — їх люблять і більше ніколи не покинуть. І пояснювати дітям, що тепер їхні батьки-селяни залишилися без землі, навіть соромно.

В. ДАНИЛЕНКО.

Рацеве Чигиринського району Черкаської області.

Фото Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Високе присутствіє

МЕТАЛ-ФОРУМ

Учасники та гості «Метал-форуму: Україна-2003», який пройшов цими днями в столичному Міжнародному виставковому центрі, не розчарувалися у своїх очікуваннях.

Експозиції іменитих виробників сталі — КДГМК «Криворіжсталь», «ММК імені Ілліча», МК «Азовсталь», НПІГ «Інтерпайп», МК «Запоріжсталь», трейдерів та споживачів демонстрували колосальну потужність галузі, продукція якої формує більш як 40 відсотків валового внутрішнього продукту країни, забезпечує половину валютної виручки. А за кулісами цієї експозиції ані на мить не вщухали дискусії з приводу того, як жити далі. Зібравшись разом, виробники, торговці і споживачі металопродукції не приховували, що на заваді подальшому розвитку стоять наболілі проблеми, а саме: корпоративні війни на приватизаційному непрозорому полі, неринкові методи придбання і виведення активів підприємств мажоритарними (крупними. — **Авт.**) акціонерами, недосконалість податкової системи і неефективність вітчизняного судочинства тощо. Усі ці негативні чинники, погоджувалися металісти, не дають змоги, з одного боку, виходити на ринок зовнішніх запозичень, а з другого — відлякують іноземного інвестора від вкладання грошей у металургійну галузь.

Востаннє, до речі, «Голос України» ілюстрував це на прикладі ВАТ «ДМЗ імені Петровського» (читай «Приватизаційна пастка, або Таємниці Петровського двора», «ГУ» від 30 вересня цього року). Нагадаю: державний пакет акцій ВАТ «ДМЗ імені Петровського « в розмірі 60,29 відсотка статутного фонду відповідно до договору-доручення від 13.10.1999 року Національного агентства України з управлінням державними корпоративними правами передано в управління україно-кіпрському товариству закритого типу з іноземними інвестиціями «Приват—Інтертрейдинг» терміном до 26.07. 2004 року. Ця уповноважена особа знехтувала вимогами законодавства щодо введення до керівних органів представників держави, заблокувавши на роки проведення акціонерних зборів з метою забезпечити цілковитий контроль за господарською діяльністю і, відповідно, розподілом прибутків. Вищезгадану угоду розірвали, але сумнозвісний лист глави Фонду державного майна України Михайла Чечетова до Прем'єр-міністра Віктора Януковича починається зі слів:

«Сьогодні ВАТ «Дніпропетровський металургійний завод імені Петровського» внаслідок цілої низки помилок і протиправних дій фінансово-промислової групи «Приватбанку» фактично виведено з-під контролю Фонду державного майна України. Зокрема, що стосується питань власності, то ФДМУ не може використати надані йому державою можливості для збереження активів і ефективного управління ними, внаслідок того, що частка держави складає лише 42 відсотки. Це не дає можливості фонду провести збори, які постійно блокуються з боку «Приватбанку», і внести зміни до складу правління та спостережної ради, які сьогодні знаходяться під повним контролем «Приватбанку».

Наша газета поінформувала читачів, у який спосіб «приватівці» обдирали комбінат як липку впродовж останніх років і в якому стані перебуває сьогодні трудовий колектив меткомбінату. Зокрема, зазначалося, що середньомісячна зарплата на заводі є найменшою в металургійній галузі і майже удвічі меншою за середньогалузеву. Тому ми, природно, шукали на «Метал-форумі—2003» представників менеджменту цього комбінату, щоб розпитати про деякі особливості неринкової методи виведення активів. Але так і не відшукали. Зате одержали нагоду порівняти деякі факти. За три останні роки середньомісячна заробітна плата у ВАТ «ДМЗ імені Петровського» зросла аж на 81,8 гривні. Про це згадалося біля стенда КДГМК «Криворіжсталь», який свідчив, що тут середні заробітки за цей час зросли з 398 гривень до 731 гривні. Не дивно, що на «Криворіжсталі» керуються рішеннями галузевої угоди між урядом та профспілками, а у ВАТ «ДМЗ імені Петровського» на неї не звертають уваги. Так, тарифна ставка робітника першого розряду торік тут становила 107,7 гривні — 29,5 відсотка від прожиткового мінімуму, а не 65 відсотків, як це обумовлено галузевою угодою. Проте керівний склад у ВАТ «ДМЗ імені Петровського» не ображають. Його середня заробітна плата два роки тому становила 1196 гривень, торік — 1574 гривні, тобто зросла майже удвічі вищим темпом. Тож чи варто дивуватися, що підвищення відбувається переважно завдяки скороченню кадрів, а не зростанню фонду оплати праці, а розшарування працівників за рівнем заробітку просто вражає: торік 30,1 відсотка зайнятих на виробництві одержували на руки менше за рівень прожиткового мінімуму доходів.

Фото Олексія ШИБАНОВА (Укрінформ).

На конференції «Метал-2003: виробництво, торгівля і споживання» уважно слухали керівників і менеджерів підприємств і, що називається, відпочивали на експертах. Надзвичайно представницьке зібрання засвідчило неабияку обізнаність і поінформованість з усіх аспектів обговорюваних проблем. Деталі залучення інвестицій корпорацією «Індустріальний союз Донбасу» — на Алчевський металургійний комбінат, або НВІГ «Інтерпайп» — на Харківський тракторний завод цікавили більше за те, що відомо й без експертних оцінок. Подальший прогрес галузі значною мірою залежить від зміни непрозорого характеру приватизації і переділу власності на підприємствах гірничо-металургійного комплексу. Симптоматично: саме напередодні відкриття «Метал-форуму—2003» Фонд держмайна України заходився переробляти Державну програму приватизації на 2003—2008 роки, провалену у Верховній Раді. Поможи йому, Боже, у цьому!

Сергій ВЛАД.

На знімку: робочий момент «Метал-форуму 2003».

СПІВРОБІТНИЦТВО

І торгувати, і допомагати одне одному

У Ростові-на-Дону відбулися Дні Луганської області. У рамках виставки-ярмарку українських товарів було підписано майже 50 угод і протоколів про співробітництво між ростовськими і луганськими виробниками. Крім того, сторони погодили місця перетину кордону мешканцями прикордонних областей, досягли домовленості щодо користування Гуковським водопроводом, накреслили програму професійної підготовки фахівців.

У 2002 році зовнішньоторговельний оборот Луганщини з Російською Федерацією становив 551,8 млн. доларів, це 27 відсотків від загального обсягу зовнішньої торгівлі області.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

ФОТОФАКТ

В Одесі відкрито відділення АКБ «ХФБ Банк Україна» (Київ), банк-засновник якого «Bayerische HVB» розташований у Мюнхені (Баварія, ФРН). Тут обслуговуватимуть корпоративних клієнтів і здійснюватимуть банківські операції.

Фото Олександра СЕРОГО (Укрінформ).

Першопроходці

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

У Запоріжжі вулицю з такою назвою і сьогодні, напевно, знає зовсім не кожний городянин. Річ у тім, що з'явилася вона порівняно недавно. Вулицею Випробувачів працівники Запорізького машинобудівного заводу назвали кілька кілометрів дороги, прокладеної в степу Хортицького житлового масиву до прохідної їхнього підприємства.

20 років тому це була дорога тих, хто мав налагодити виготовлення надпотужніх двигунів для лайнерів-суперевеликоваговиків Ан-124 «Руслан» і Ан-225 «Мрія». Для випробовування Д-18Т потрібні були передусім повнопрірні бокси, яких у виробничого об'єднання «Моторобудівник» (ВАТ «Мотор-Січ») не мали. Важко навіть уявити, що тоді на місці нинішніх просторих і світлих корпусів було відкрите для всіх вітрів поле...

Під котком конверсії

Освоєння в серійному виробництві тривального турбовентиляторного двигуна Д-18Т — особлива гордість запорізьких авіаторобудівників. В короткі терміни на4 Правобережному проммайданчику, на якому пізніше й виріс ЗМЗ, було побудовано 4 стенди для випробовування. Намічалося будівництво ще кількох, бо плани з випуску літаків Ан-124 і Ан-225 були дуже великі. Однак конверсія ці плани «підкоригувала»...

Кажуть, поки ми живі — ми недосконалі. Мудро? Однак за цією мудрістю — право на помилки. А в нас мало не національною рисою стала звичка думати «заднім числом», що, до речі, і дотепер ще уживається з доцільністю і точним розрахунком. Але особливо це відчутно на тлі конверсійних процесів. Ми тоді нерідко примудрялися воза ставити поперед коня. У цьому разі скоротили випуск унікальних двигунів Д-18Т. Адже «Руслан» і «Мрія» можуть працювати не лише на оборонку, а й в інтересах народного господарства. Пригадайте, яку увагу свого часу на авіасалоні в Ле Бурже привернув до себе авіакосмічний дует «Мрія» — «Буран».

«Мрія» має унікальні можливості з транспортування найрізноманітніших нестандартних вантажів — і всередині вантажної кабіни, і на зовнішній підвісці. Всередині — це до 16 великогабаритних морських контейнерів, до 80 автомобілів типу «Жигулі», агрегати і блоки газо-, нафто- і гірничодобувної промисловості, а на зовнішній підвісці — вантажі, габарити яких перевищують можливості наявних наземних і повітряних транспортних засобів.

На «Руслані» і «Мрії» встановлено численні світові рекорди вантажопідйомності і дальності польотів. Не випадково у НАТО, коли йшлося про збільшення вантажоперевезень, віддали перевагу саме «Руслану». Модернізований Ан-124 зможе доставити 150 тонн вантажу на відстань до 10 тисяч кілометрів. Нещодавно чотири «Руслани» купила і мерія Москви. Вартість однієї години доставки вантажу на Ан-124 — не менш як 20 тисяч доларів США.

Нині затребуваність «Руслана», а отже, і двигунів Д-18Т, зростає. Але тоді, після обвального скорочення обсягів випуску запланованої продукції, колективу ЗМЗ потрібно було ще дожити до цього.

Партнери «IVECO»

Нещодавно колектив Запорізького машинобудівного заводу відзначив своє 15-річчя. ЗМЗ — структурний підрозділ ВАТ «Мотор-Січ» — не тільки вижив, а й продовжує нарощувати обсяги виробництва. Як повідомив директор підприємства, депутат міськради Анатолій Морозов, вони за п'ять місяців поточного року (порівняно з аналогічним періодом 2002-го) збільшилися ще на 7,6 відсотка.

Завод не лише зберіг свою спеціалізацію, високотехнологічне виробництво, у якому використовують останні досягнення науки, а й зумів вийти на зовнішній ринок з новими виробами. Підтвердженням того, приміром, — співробітництво запорізьких машинобудівників з італійською фірмою «Iveco». Турбокомпресори, виготовлені на ЗМЗ, за всіма параметрами перевершили продукцію всесвітньо відомих зарубіжних фірм, які спеціалізуються на їх виробництві не один десяток років. За словами Анатолія Морозова, у грудні підпишуть контракт на постачання вже настурного року кількох тисяч запорізьких турбокомпресорів для італійських автомобілів і тракторної техніки. Про масштаби подальшого співробітництва з фірмою «Iveco» на ЗМЗ не говорять. Однак, як зазначив керівник підприємства, воно дасть змогу створити на заводі додатково 350—400 робочих місць.

Дешева енергія — не міф, а реальність

Ще одним перспективним напрямом роботи запорізьких авіамоторобудівників стало виготовлення модернізованих газотурбінних елек-

Є ДУМКА

«Пробок» можна уникнути

Як інженер я зв'язаний із транспортом більш як шістдесят років, і мені боляче усвідомлювати, що, крім «Укрзалізниці», жодні інші види транспорту нікого у нас не цікавлять. І навіть коли заговорили про зведення вантового залізнично-автомобільного моста через Дніпро, виявилося, що питання не погоджено з керівництвом міста.

Але важливо інше: проблема пасажирських перевезень гостро потребує втручання науково-технічного прогресу. Тому я і пропоную впровадити в життя Києва підвісну і підземну монорейкові системи. У такий спосіб можна зняти недоліки одноповерховості наземного транспорту, що перенасичують автошляхи міста. Останніми роками Київ переповнили легковий транспорт і мікроавтобуси, назріла необхідність введення триповерхового швидкісного пасажирського транспорту із застосуванням монорейкових систем. До речі, для створення дослідно-експлуатаційної ділянки монорейкових систем потрібно 20 мільйонів гривень, які окупляться протягом трьох років. Тоді й можна буде довести справжню цінність для міст України цього нового виду транспорту.

Євген ПОПОВ,
винахідник, академік Української академії оригінальних ідей.

Дешевша енергія — нижча ціна

У Вознесенському ЗАТ «Возко» запущено в експлуатацію сучасну когенераційну електростанцію потужністю 48 тисяч кіловат-годин на добу. Приємна подія збіглася з 25-річчям від дня заснування заводу. Віднині підприємство, один із лідерів легкої промисловості України, матиме власні джерела виробництва — водночас і електроенергії, і тепла. Економія коштів за оплату енергоносіїв приведе до зниження собівартості продукції. Крім того, вихлопні гази газодизелів електростанції направлятимуть на підігрів води до 80—90 градусів для потреб шкіряного виробництва.

Будівництво станції тривало 11 місяців. У тендері на спорудження, монтаж та наладку взяли участь п'ять компаній з України та інших європейських держав. Переможцем стала словацька компанія «Елтеко», яка і виконала проект. Вартість його реалізації — близько півтора мільйона доларів, було залучено кредити Європейського банку реконструкції і розвитку. Втім, витрати на створення станції окупляться за два-три роки.

За словами голови Держжавного комітету з енергозбереження Юрія Шульги, когенераційна станція такої потужності поки що єдина в Україні.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Дилема хімзаводу

АКТУАЛЬНО

На зустрічі керівництва Верховної Ради й уряду Криму з представниками Світового банку обговорено їхню пропозицію про припинення виробництва на Сакському хімзаводі бромистого етилу. Цей препарат (на випуск якого єдині виробники в Україні — кримчани серед усього трьох країн світу мають квоту ЮНЕСКО) широко використовується для обробки зерносховищ, дає можливість скоротити втрати зерна на 10—15 відсотків, експортується за кордон. Та згідно з міжнародними угодами його виробництво визнано шкідливим і має бути припинено в розвинених країнах до 1 січня 2005 року. Взяла на себе ці зобов'язання й Україна. Якщо ми відмовимося від виробництва цієї високоліквідної в країнах СНД і далекого зарубіжжя продукції, зауважив голова ВР АРК Борис Дейч, то будемо вимушені завозити її з-за кордону за вищими цінами.

Вислухавши всі аргументи кримчан за продовження виробництва: збереження робочих місць, надходження податків, підтримку соціальної сфери, представники Світового банку пояснили — припинення шкідливого виробництва компенсує безвідшкодовне отримання 3 млн. доларів від Глобального екологічного фонду вже у другому півріччі наступного року. Закликали кримську сторону замислитися про довгострокові перспективи. Хоча нині велетенські прибутки отримує, зокрема, ізраїльський завод (ситуацією можуть скористатися й сакчани), у світі виробництво бромистого етилу нарощується — та його експорт в розвинені країни до 2005 року припиниться. У світі дедалі ширше використовують для зберігання зерна на елеваторах ефективніший і безпечніший метод — холодову обробку.

Подякувавши представникам Світового банку за пропозиції, Б. Дейч сказав, що їх уважно вивчатимуть, та хотілося б, щоб Глобальний екофонд працював не лише на закриття виробництв, а й на збільшення їх безпеки, забезпечення заходів із збереження довкілля. Якби як компенсація пропонувалася сума, на яку можна було придбати технологію нового безпечного виробництва, то розмова була б інша.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

з вулиці Випробувачів

тростанцій різної потужності.

Наземне застосування авіадвигунів — складова частина виробничої діяльності ВАТ «Мотор-Січ». Так, на підприємстві випущено майже 2 тисячі пересувних електростанцій потужністю 265 мегаватт. ПАЕС-2500 зіграли неабияку роль в освоєнні Далекої Півночі колишнього Союзу. Блок-схема станції досить проста: газова турбіна плюс електрогенератор. Але при цьому практично 40 відсотків енергії, яку виробляє авіадвигун у вигляді тепла, не використовувалася. На підприємстві не зуміли утилізувати викиди гарячих газів двигуна, що працює. Тепер і для їх стрімкого потоку з температурою до 500 градусів знайшли застосування, створивши когенераційні установки, які здатні водночас виробляти і електричну, і теплову енергію.

Коефіцієнт корисної дії таких установок різко зростає. Відповідно знижується вартість електроенергії. Приміром, розрахунки і дослідна експлуатація показують, що за нинішнього тарифу природного газу в 60 доларів за тисячу кубометрів вартість електроенергії, яку виробляє модифікована газотурбінна станція ЕГ-6000, становить 6,5 копійки за квт/годину. Надлишку тепла, яке з'являється в процесі виробництва цієї електроенергії, цілком достатньо для підігріву значної кількості води для тих чи тих потреб. До речі, вартість однієї гігакалорії тепла, виробленої на ЕГ-6000, майже вдвічі нижча, ніж у середньому по Україні — 42 гривні.

Фото Володимира РЕПІКА (Укрінформ).

Як запевнив заступник директора ЗМЗ В'ячеслав Михайлуца, одна електростанція ЕГ-6000 може забезпечити дешевою електроенергією, теплом і гарячою водою місто з населенням 120—130 тисяч осіб. І не обов'язково для цього мати поруч газопровід високого тиску. Кілька років тому одне з сумських підприємств концерну «Укрросметал» освоїло виготовлення гвинтових компресорів, які забезпечують роботу таких когенераційних установок навіть за наявності газопроводів низького тиску. Був би тільки природний газ. Адже в Україні існують так звані малодебетні газові свердловини, освоювати які раніше було нераціонально. Скільки їх лише в одному Криму! Запаси природного газу є і в Приазов'ї. Власне, як паливо для пересувних газотурбінних електростанцій можна використовувати не тільки природний газ, а й шахтний метан.

Привабливі парогазові установки ще й тим, що виробників електроенергії можна наблизити безпосередньо до споживачів і за рахунок цього скоротити істотні її втрати у мережах.

ЕГ-6000 розташовується в двох пересувних контейнерах. Її легко транспортувати і під'єднувати до роботи. Всі процеси відстежує «бортовий» комп'ютер. Обслуговують електростанцію два фахівці. Попри те, що її серце — авіадвигун — працює на повну потужність, рівень шуму і шкідливих викидів не перевищує допустимих норм. Вартість когенераційного енергокомплексу на базі ЕГ-6000 — 23 мільйони гривень, але затрати на нього окупаються вже через 1,5—2 роки експлуатації. Адже агрегат порівняно з котельними споживає газу на 30 відсотків менше. Запорізькими модифікаційними газотурбінними елктростанціями вже серйозно зацікавилися...

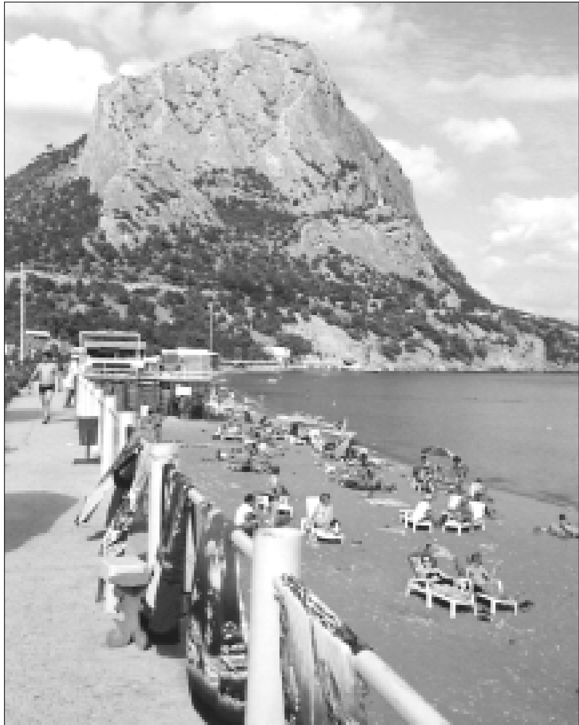
На жаль, поки що не у нас, а в Росії. ВАТ «Мотор Січ» підписав контракт на постачання цього року чотирьох ЕГ-6000 Ігольсько-Таловому родовищу ВАТ «Томськнафта». За словами В'ячеслава Михайлуци, просуванню цієї продукції в Україні заважає нинішня організація енергоринку країни.

Сьогодні запорізькі авіамоторобудівники намагаються довести на всіх владних рівнях безсумнівну ефективність використання модифікованих газотурбінних електростанцій і — головне — домогтися застосування в електро- і теплоенергетиці. Якщо це станеться, то лише Запоріжжя може економити за опалювальний сезон 140—150 мільйонів гривень.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запоріжжя.

ПРОФСПІЛКА

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Недавно було літо...

Традиційно міський комітет профспілки державних установ міста Києва наприкінці та на початку року укладає угоди з кримськими оздоровницями для літнього відпочинку профспілчан та їхніх дітей. Давня співпраця зв'язує його з санаторієм «Кримське Примор'я», туристично-оздоровчим комплексом «Судак», дитячими оздоровницями «Салют», що в Євпаторії, та «Коктебель» — у Феодосії, «Лісний» та «Променистий» — на Київщині.

Це дає можливість придбати путівки майже удвічі дешевше, ніж у розпал сезону. Та навіть за таких умов не кожна сім'я, у якій троє дітей і більше, може дозволити собі за невисоку ціну купити путівку на оздоровлення. Міський комітет подбав про дітей з багатодітних та малозабезпечених сімей і надавав їм безплатні або 10-відсоткові путівки. Матеріальної допомоги на їх оздоровлення надав понад 530 тисяч гривень.

Колектив, який складається із семи штатних працівників, не обмежується лише офіційним перерахуванням певної суми на ті чи ті потреби. Відомо, складно влітку купувати квитки у Кримському напрямку. Але ці проблеми міськком узяв на себе: придбання проїзних квитків до місця призначення і додому, супроводження дітей... Батькам залишається тільки привести дитину до місця збору.

— Така організація відправки дітей на відпочинок діє у нас давно, — каже керівник міського комітету профспілки державних установ Віталій Почтовий. — Звісно, це значно полегшує родинні турботи. І все-таки хочу зауважити, що батькам потрібно відповідальніше ставитися до відпочинку дітей у Криму. Можна зрозуміти їхнє бажання будьщо відправити своє чадо до моря. Але багато хто не бере до уваги те, що не кожній дитині підходить такий бажаний оздоровчий морський клімат. Так сталося, приміром, в одній з груп, що відпочивала минулого літа у Коктебелі. Захворів хлопчик, через неповну медичну інформацію про його стан здоров'я лікарі не відразу змогли встановити точний діагноз захворювання. Як результат — замість відпочинку дитина провела час у лікарні.

Питання оздоровлення членів профспілки та їхніх дітей систематично розглядаються на зборах профактиву, засіданнях Президії міськкому, профспілкових комітетів і постійних комісій з охорони здоров'я та соціального страхування, на нарадах за участю працівників дитячих оздоровниць. Робота з оздоровлення працівників є ефективнішою, коли плідно співпрацюють адміністрація і профспілка. Їх керівники знаходять можливість самостійно укладати угоди з оздоровницями на відпочинок працівників.

Записала
Марія ДАВИДЕНКО.

■ Так тримати!

Розлучатися й помирати нині не модно

У регіоні зросла кількість молодожонів. Цього року зареєстровано 2623 шлюби, що значно більше, ніж торік. Зросла й народжуваність. За вісім місяців у регіоні зафіксовано появу на світ 1519 нових громадян. Приємно зазначити і те, що кількість розірваних шлюбів і смертність цього року мають стійку тенденцію до зниження.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Обвал на Ринку, біля ратуші

ФАСАДИ І ЗАДВІРКИ

В Івано-Франківську, на площі Ринок, біля міської ратуші обвалилася частина триповерхового будинку. Бог милував: людських жертв нема. Але сім сімей втратили своє житло.

Як таке могло статися? Чи можна було цьому запобігти? Хто винен? Як уникнути таких катастроф у майбутньому? Відповіді на ці запитання має дати спеціально створена комісія, яка розслідує причини і наслідки катастрофи. Але вже сьогодні можна сказати, що навряд чи до того, що сталося, підходить вислів «як грім серед ясного неба». Бо «небо» давно вже віщувало грозу.

За словами одного з мешканців будинку Григорія Джоголика, цій споруді вже понад сто років. Зведена вона на цегляному фундаменті. З проханням зміцнити та й взагалі капітально відремонтувати сам будинок мешканці зверталися і до міськжитлоуправління, і до керівників міста. Є й висновок бюро технічної інвентаризації, зроблений на початку 60-х років минулого століття, що знос будинку становить 63 відсотки.

Тривалий час будинок вважається аварійним. Кілька років міські комунальники збиралися взятися за його ремонт, але руки до нього дійшли лише пару місяців тому. Поки виконували роботи, мали б відселити всіх мешканців. Та дві сім'ї проживали тут до останнього дня. Десь за тиждень до подій мешканців насторожило потріскування стін у їхніх квартирах. І, нарешті, одна з них завалилася. Подейкують, що здетонувало обвал будівництво нового об'єкта. Це поряд. До речі, зводять його на місці старої споруди, що теж завалилася. Так це чи ні, напевно можна буде стверджувати, лише коли комісія зробить офіційні висновки.

Тепер всі громи і блискавки летять у бік міськжитлоуправління.

— Якби воно своєчасно провело відновлювально-реставраційні роботи, цієї надзвичайної події не сталося б, — каже начальник управління з надзвичайних ситуацій облдержадміністрації Василь Яремчук. — Мерія міста мусить терміново обстежити всі історичні будівлі, бо немало з них перебувають не в кращому стані.

І справді, як стверджують архітектори, старих та аварійних будинків у центрі міста стає дедалі більше. За даними управління з надзвичайних ситуацій, нині ще 15 будинків у місті можуть завалитися у будь-який момент. Переважно це пам'ятки архітектури, які давно потребують ремонту і «тримаються на ногах» з останніх сил. Чим це може закінчитися, іванофранківці вже знають, бо в історії міста уже був випадок, коли внаслідок руйнації старого будинку загинула молода жінка. На певний час ця трагедія подіяла на міські служби. Та з часом все повернулося в звичні береги. І ось — нова НП. До честі міськради, вона не шукає собі виправдань.

— Треба було ще тоді, коли будинок визнали аварійним, брати міліцію, виводити людей з квартир і давати їм інше житло, — каже перший заступник міського голови Богдан Ониськів. — Та дочекалися, що ситуація стала критична.

Міська влада обіцяє постраждалим компенсувати матеріальні збитки, сума яких нині уточнюється. А після ремонту будинку всі родини повернути до їхніх осель.

Фото Василя МЕЛЬНИКА.

А тим часом мешканці міста нарікають, що у влади не доходять руки до старих будівель, бо в неї голова крутиться від нових. І справді, таких шалених темпів і обсягів забудови і розбудови, які спостерігаються нині в Івано-Франківську, місто ще не знало, мабуть, за всю свою історію. На клаптики землі, які є між будинками, втискують дво- і чотириповерхові споруди — для майбутніх офісів, магазинів, ресторанів, житла.

Екскаватори нерідко так близько риють котловани до будинків, що мешканці жахаються, чи витримають такий підкоп їхні оселі. Центральними вулицями треба йти обережно: паркани, якими обгороджені місця забудов, нерідко витісняють людей на проїжджу частину. А самі будови зводяться з таким азартом і розмахом, що тріщать стіни сусідніх будинків. Скажімо, недавно через це довелося відселяти філію підстанції № 2 швидкої медичної допомоги, де рік тому було зроблено ремонт.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

На знімку: обвал у центрі міста.

Коли шелестять банкноти, музи мають замовкнути

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Наша газета вже розповідала про комерційну атаку на мистецтво («ГУ» від 23.09.2003 «Все найкраще — дядькам?»). Нагадаю, ТОВ «Альянс-Центр» для будівництва, експлуатації та облаштування офісно-торговельного центру облюбував собі місце, де розташована друга Київська дитяча школа мистецтв ім. М. Вериківського. На жаль, відтоді наступ «дядьків» на дітей не тільки не припинився, а ще більше посилився. І хоча колектив та батьки залучили на свій бік «важку артилерію» — Голову Верховної Ради Володимира Литвина, народного депутата Юрія Кармазіна, кількох депутатів Київради, Головне управління культури столичної адміністрації та керівництво Шевченківського району Києва, облогу школи мистецтв шанувальники офісно-торговельної «архітектури», схоже, знімати не збираються.

Цей будинок на Ярославому Валу, 25 — не просто собі казенне приміщення, де діти відбувають облюбовані батьками заняття з танців, музики чи малювання. Тут навіть стіни дихають майже столітньою історією — вони пам'ятають Максима Рильського, Володимира Горовиця, інших учнів, що згодом прославили Батьківщину на весь світ: недаремно будинок школи прикрашає табличка «Пам'ятка історії». Тут панує та неповторна атмосфера, яку часто називають новомодним словом «аура», — щирої відданості Прекрасному. Вона втягує в себе навіть дошкільнят з підготовчої групи, що вже казати про всю тисячу учнів і 170 співробітників викладацького колективу!

Тут живуть не тільки згадкою про минуле. І сьогодні учні школи возвеличують Україну лауреатством на престижних міжнародних конкурсах. Малі танцюристи, співаки, музиканти роблять більше, ніж деякі дорослі політики: вони пишуть образ своєї держави тільки чистими світлими барвами. Та, на жаль, і ця творчість, і майбутнє школи мистецтв напоролися на підводні рифи чиновницьких рішень.

Можна цитувати багато документів (усі копії є в розпорядженні редакції), але для лаконічності переповім цей затяжний сюжет. Оскільки школа потребувала додаткових навчальних приміщень, Київрада в 1990 році прийняла рішення «дозволити проведення проектно-розвідувальних робіт для здійснення прибудови...» Проектно-кошторисну документацію було виготовлено за всіма правилами, на що, до речі, пішли немалі гроші. Через кілька років проект затвердив представник Президента в Києві, і було підписано типовий договір підряду на капітальне будівництво прибудови. Однак закласти «камінь мистецтва» тоді не вдалося з простої причини — «відсутність фінансування»: в 1997-му, як пам'ятаємо, всі кошти кинули на глобальну «культуру» — реставрацію палацу «Україна». За all-державною «толокою» на об'єкті «стратегічного» значення проблеми окремо взятої школи мистецтв здрібніли, як шматок криги в теплі долоні.

На щастя, зовсім розтанути їм не вдалося. Міська комплексна програма «Столична культура і мистецтво 2003—2005 рр.», затверджена рішенням Київської міськради наприкінці минулого року, віднесла прибудову до «першочергових заходів». Ця оптимістична новина викликала приємні клопоти — коригування раніше розробленого проекту, на що, як ви здогадалися, було знову затрачено гроші, та повторне прохання закріпити земельну ділянку під споруду. І тут з'ясувалося, що «Столична культура» така комплексна, що ввібрала в себе об'єкти комерційного профілю. Також «першочергового» значення. Всупереч усім попереднім рішенням, зазначає у депутатському зверненні Юрій Кармазін, без відома і погодження з Головним управлінням культури та райрадою, що є грубим порушенням Конституції та Закону «Про місцеве самоврядування», Київська міська рада віддала земельну ділянку у довгострокову оренду для «Альянс-Центру». А всім занепокоєним такою зміною «настрою» начальник Головного управління земельних ресурсів КМДА А. Муховиков охоче роз'яснив: «Питання відведеної земельної ділянки ТОВ «Альянс-Центр» погоджувалося відповідними службами міста. І взагалі, за чиновницьким розумінням ситуації, в усьому винне... керівництво школи, яке «не здійснило будівництво в установленому порядку». Та воно б здійснило його без проблем, якби представляло бізнес, а не державний заклад, що фінансується... Втім, як «щедро» йому відпустили гроші, ми вже розповіли.

Змінити дивну чиновницьку логіку намагалися Голова Верховної Ради, депутати парламенту та Київради, керівництво столичного Головного управління культури та районних органів влади. Вони просили міську владу втрутитися в ситуацію і розставити все на свої місця. І верховна влада столиці втрутилася. Вручаючи у травні нагороди учням школи «за вагомий вклад у мистецтво», градоначальники привселюдно пообіцяли: жодних комерційних структур. Там буде тільки школа! Однак обіцянки на те й обіцянки, щоб давати їх привселюдно. В затишку кабінетів, очевидно, лунають інші слова. Бізнес — справа тонка, тут треба дотримуватися гарантій... Принаймні «Альянс-Центр» нині чомусь спокійно втілює у життя претензії на вигідну територію!

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

«За нашими відомостями, — стверджує в депутатському зверненні до міського голови народний депутат Юрій Кармазін, — зацікавлена комерційна структура та особисто голова бюджетної комісії Київради В. Присяжнюк вживають всіх заходів не лише для прискорення будівництва офісно-торговельного центру замість школи, а й виселення школи мистецтв із займаного приміщення в непридатну погорілу будівлю колишнього педучилища... Для її відновлення як пам'ятки архітектури знадобиться чотири-п'ять років та більше 12 мільйонів гривень бюджетних коштів. Для добудови нового приміщення школи мистецтв необхідна більш ніж удвічі менша сума».

Поки що відкладемо арифметику. І без неї зрозуміло: якщо «дядьки» підраховують майбутні прибутки, дитяча муза має замовкнути. Очевидно, в пана Кармазіна правильні відомості — «особисто голова бюджетної комісії» Василь Присяжнюк вичерпно роз'яснив директору школи Ларисі Ростовцевій безперспективність наївних намірів «добитися справедливості». І на закінчення намалював, що буде, якщо вони захочуть судитися. Ось так — просто і невигадливо. Мабуть, відповідно до «установленого порядку».

Це тільки необізнаний у ньому директор Британської інтернаціональної школи в Києві Давід Валтерс (в КДШМ №2 навчаються діти з восьми країн світу, зокрема й син пана Валтерса) може щиро дивуватися: «Невже виховання майбутніх митців України, що її прославляють, для вас менш важливе, ніж побудова бізнес-центру?». Тих, хто звик «забирати», така «нетямущість» лише дратує: які діти, які митці, яка Україна? Бізнес є бізнес, тут власна кишеня прославитись прагне.

Доведені до відчаю педагоги й батьки, здається, вже випробували всі методи впливу на «чуйну до проблем виховання молодого покоління» міську владу: і влаштовували пікетування Хрещатика-22, і проводили збори трудового колективу, на які запрошували відповідальних осіб з міської та районної держадміністрацій, і звернулися до Уповноваженої ВР з прав людини Ніни Карпачової, фонду «Україна — дітям», Міжнародного фонду захисту дітей. Вони ще раз передали до Київради «уклінне прохання» повернути ділянку для прибудови до школи — на виконання ними ж затвердженої комплексної програми «Столична культура і мистецтво». «Неохопленою» поки що залишилася тільки та інстанція, обов'язки якої начебто має взяти на себе пан Присяжнюк. Пригадуєте? — «Я вас засуджу».

...За останнім зведенням з «поля бою», нині в конфлікті інтересів мистецтва і бізнесу розбираються заступники міського голови. Добре, якщо вони розберуться на користь маленьких киян. А якщо й цього разу вирішать, що дорослі «дядьки» мають рацію? Мають на тій підставі, що «вже є рішення. Юридично земля належить «Альянс-Центру». І хтось уже начебто гроші вклав. Тоді готуйтеся, дітки, на вихід. А якщо приміщення-згарище «обтрусять від попелу» і впаде воно в око ще якомусь кмітливому «дяді» — залишайте «першу позицію». Рекет — прибутковіша справа, ніж непотрібний міському «бюджету» балет.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Київ.

Стандартні парадокси замкненого кола

ПРОКРУЧУВАННЯ ІМІДЖУ

Термін «прокрутити» відомий у нашій країні кожному — від маститих бізнесменів, до молодших дитсадківських груп і мешканців будинків для пристарілих. Щоправда, дані сегменти розрізняються за своєю роллю в процесі, оскільки, якщо перші мають відношення до організації процесу, то другі частіше стають його об'єктом, у всякому разі, коли не вони самі, то їхні фінансові кошти, по визначенню, їм приналежні. «Америку» тут ніхто не відкрив — такі схеми відомі не перше століття. Однак варто привітати співвітчизників з тим, що Україна, схоже, стає піонером у новій формі старого методу. У нашій країні навчилися прокручивати імідж!

Саме так можна розцінити процеси, що відбуваються у газетному й телевізійному просторі навколо, первісно ординарної, персони Ольги Колінько. За лічені тижні рядова номенклатурна фігура досягла значних, як для України, висот у частині впізнання і цитування. При цьому, обрана іміджмейкерами, яким не чужа естетика, ніша «подруги скорбних», привела Ольгу Михайлівну до наслідків смішних і навіть прикрих. Отже, наші громадяни, побачивши на екранах емоційну жіночу постать, що дуже активно висловлювалася з різних тем, погрожувала й обіцяла, ймовірно вирішили, що почалася передвиборна гонка. (Можливо, причиною тому стали вільна манера мови Ольги Михайлівни і властиве їй легке ставлення до фактів і обіцянок — таке в'яжеться, скоріше, з образом готового на усе кандидата, ніж представника «регулярних сил» правоохоронних структур). Та хай як там що, а образ знайшов своїх шанувальників, які традиційно напередодні виборів впадають у стан очікування нового героя.

То в чому ж «прокручування» іміджу, у чому ж наше вітчизняне ноу-хау? Та в тім, що ті, хто приходив на прийом до Колінько, йшов звичайно після того, як не зміг домогтися задоволення своїх позицій у судах і прокуратурах — мовляв, розберіться... Якщо і змилостивляться (імовірно, після розгляду справи є перспективність у сенсі отримання іміджевих дивідендів), то розкрученим і тисячі разів озвученим апогеєм стане формулювання «доручити...» Кому ж «доручать» власне займатися реальним продовженням справи? Так тим-таки правоохоронним органам, звідки й повернувся прохач! Виходить замкнене коло, по якому з в-е-л-икою користю для іміджу окремих персон «прокручуються» невдахи-прохачі. От тільки якщо гроші, після класичного «прокручування» усе-таки досягали адресата в початковому обсязі, то у випадку з «іміджекруткою» ніхто нічого не гарантує, та й не може. Та є і ще одна істотна відмінність «класики» від нових схем — тепер, замість звичних грошей, крутяться по замкненому колу живі люди, зі своїми бідами, прикростями, сльозами... «Крутяться», приносячи відчутний морально-іміджевий «навар» тим, хто вміло скористається парадоксами замкненого кола, а собі залишаючи нові рани на душі. Такі от невеселі реалії епохи віртуалізації.

Цілком законне запитання — чому ж автор не розглядає власне персону пані Колінько та її реальних справ, віддаючи перевагу аналізу «повітряних палаців»? Відповісти на це запитання досить складно хоча б тому, що особистісні аспекти посадового обличчя, загалом, не підлягають розголосу. Якщо серйозно ставитися до чиновницької етики, то під сумнівом виявляється сам факт того, що називається «публічним життям». Це — доля громадських діячів, політиків і всіх тих осіб, яких із представниками влади, що обіймають посади у держноменклатурі, розділяє межа, переступати яку вони не мають права. Та й якби не було подібних етичних чинників (прописаних і на рівні закону), то, погодтеся, розглядати кар'єрні перипетії окремо взятого чиновника нудно. Так, була сповнена амбіцій робота в Генпрокуратурі, були різні історії з перевіркою трастів, що лопнули, і ексклюзивний скандал з аварією танкера в Одесі, точніше з компенсацією за шкоду екології Чорного моря, яка зменшилася на 18 мільйонів доларів, вочевидь не на користь України... Але писати про це цікаво тільки в двох випадках — або коли такі історії починають розглядати на офіційному рівні, і тоді газета допомагає прозорості й відкритості процесу, або в тому разі, якщо видання спеціалізується на археології брудної білизни. У нашому ж випадку куди показовіший приклад «швидкорозчинного» іміджу, який оперативно впроваджується в життя суспільства і, схоже, також оперативно з цього життя іде.

Зарано скидати з рахунків «народну перевірку». Цим зневажали багато віртуальних будівничих на виборах, цим зневажають і команди, що обслуговують чиновників, бажаючих поєднати посаду з якщо не «зоряним», то хоча б щонайменше «публічним» статусом. Останній вояж Ольги Колінько до Донецька, (на який, буду відвертим, багато інформаційних агентств покладали великі сподівання), продемонстрував силу непідвласного пі-ару народної думки. Вщент набита приймальня жадала правосуддя. З реклами вони знали, що в місті буде людина, котра може розв'язати питання швидко й оперативно, як ніхто інший. А натомість люди, що очікували на прийом, стали свідками справді «оперативного» судилища. Один очікувач, мабуть від нудьги, спричиненої атмосферою надовго завмерлої черги, вирішив зняти історичний момент справедливого суду на любительський фотоапарат. Після фрази глави комітету: «Нема чого ходити і фотографувати», безпосередньо в присутності Ольги Михайлівни, люди з черги відібрали апарата й засвітили ошелешеному фотографові плівку. Помічники офіційного представника правоохоронних органів, який спостерігав по суті за спровокованим інцидентом, нагородили власника камери десятьма з половиною гривнями — компенсація за плівку. Незважаючи на таку протиправність, Володимир Зінченко (так звуть фотографа з Донецька), не скористався своїм правом на компенсацію ще і за моральну шкоду, оскільки, так як і ті, хто хвилиною раніше виривав у нього апарат, був ошелешений гнівною промовою Ольги Михайлівни, фіналом якої стала приголомшлива фраза: «Устигнемо — розглянемо, не встигнемо — не ображайтеся».

Чи став саме цей інцидент причиною того, що вже наступного дня у приймальні залишалися лише ті, хто мав бути тут по службі, чи, може, народний потік висохнув тому, що ті щасливці, котрим удалося потрапити на прийом, не могли уторопати (що палко обговорювалося у черзі), чому не реєструвалися заяви і чому ніхто не одержав вичерпної відповіді стосовно конкретних термінів відповіді, ніхто достеменно не знає. Але ті, хто уважно читає місцеву пресу, помітив напевно, що враженнями про прийом, природно вдячно-піднесеними, поділилися з мешканцями Донецька згідно з чітким медіа-планом, спускаючи матеріали виданням. А самим газетярам так і не вдалося «розговорити» тих, хто побував за чарівними дверима...

Тож, усе можна пояснити і тим, що незважаючи на загальний ріст технологій, наші громадяни дедалі менше довіряють «віртуальним» іміджам, за якими незабаром не залишиться місця для реальних справ.

Федір КАУТІН.

ОГОЛОШЕННЯ

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Закарпатської області (м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а) постановою від 18.09.2003 р. у справі 16/69 визнав банкрутом Дочірнє підприємство «ТП Нафтопродукт» (м. Ужгород, пл. Корятовича, 5, код ЄДРПОУ 25434478, п/р 26007302201648 в Ужгородській філії Промінвестбанку, МФО 312163) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Руденко Ольгу Василівну (ліцензія АА № 419494 від 10.12.2002 р., м. Ужгород, вул. Дівоча, 45/17). Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

16.09.2003 р. господарським судом Одеської області (65032, м. Одеса, пр-т Шевченка, 4) порушено справу № 2/244-03-7177 про банкрутство ВАТ «Петроєвдокиївський» (67400, Одеська обл., м. Роздільна, вул. Леніна, 28; р/р 26009376679001 в ЮГРУ Приватбанка, МФО 328704; код по ЕДРПОУ — 01053582).

Розпорядником майна призначено Дворніченко Олександра Олексійовича (ліцензія АА 250227 від 14.02.2002 р.; тел. (8-487-436587). Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, буд. 21) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційні процедури наступним підприємствам:

1. ДП «Зернові жниварки» ВАТ «Першотравневий завод сільськогосподарських машин», код ЄДРПОУ 24514198 (ухвала від 25.09.2003 р., справа № 20/94).

2. ДП «Мікрон» ВАТ «Першотравневий завод сільськогосподарських машин», код ЄДРПОУ 23793121 (ухвала від 30.09.2003 р., справа № 21/30).

Ліквідатором призначено Персюка С. В., 69035, м. Запоріжжя, пр. Маяковського, д. 11, тел. 8 (0612) 127411, 8 (0612) 129484, ліцензія АА 250211.

ЗАТ АКБ "Львів"
Ліцензія НБУ №54 від 02.04.2002

Баланс
за III квартал 2003 р.

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну Дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в НБУ	4 165	4 028
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінасуються Національним банком України, та цінні папери емітовані НБУ	0	0
3	Кошти в інших банках	2 485	4 979
4	Цінні папери на продаж	0	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	53 749	38 176
6	Інвестиційні цінні папери	424	426
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	0	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	12 212	11 803
9	Нараховані доходи до отримання	190	190
10	Інші активи	787	179
11	**Усього активів**	74 012	59 781
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	10 441	12 218
13	Кошти клієнтів	42 532	27 008
14	Інші депозити	0	0
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
16	Нараховані витрати до сплати	802	483
17	Інші зобов'язання	146	205
18	**Усього зобов'язань**	53 921	39 914
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	9 305	9 305
20	Капіталізовані дивіденди	0	0
21	Акції, викуплені в акціонерів	(198)	0
22	Емісійні різниці	0	0
23	Резерви	821	378
24	Результати переоцінки основних засобів та нематеріальних активів	7 928	7 928
25	Результат минулих років	1 213	1 212
26	У тому числі сума переоцінки в разі вибуття необоротних активів	0	0
27	Прибуток минулого року, що очікує затвердження	0	0
28	Збитки минулого року, що очікують затвердження	0	0
29	Результат поточного року	1 022	1 044
30	**Усього власного капіталу**	20 091	19 867
31	**Усього пасивів**	74 012	59 781

Голова Правління Я.Г.Кирилюк
Головний бухгалтер Н.Г.Засименко

Звіт про фінансові результати
ЗАТ АКБ "Львів"
за III квартал 2003р.

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу	
		поточного року	Попереднього фінансового року
1	Чистий процентний дохід	2 075	1 837
2	Чистий комісійний дохід	890	783
3	Дивідендний дохід	0	0
4	Чистий торговельний дохід	358	204
5	Прибуток / збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	21	23
8	**Усього доходів**	3 344	2 847
9	Загальноадміністративні витрати	(866)	(679)
10	Витрати на персонал	(1 108)	(916)
11	Прибуток від операцій	1 370	1 252
12	Чисті витрати на формування резервів	(9)	(391)
13	**Прибуток до оподаткування**	1 361	861
14	Податок на прибуток	(339)	(175)
15	Прибуток після оподаткування	1 022	686
16	Непередбачені доходи / витрати	0	0
17	**Чистий прибуток / збиток банку**	1 022	686

Голова Правління Я.Г.Кирилюк
Головний бухгалтер Н.Г.Засименко

Зобов'язання банку, які обліковуються
на позабалансових рахунках
ЗАТ АКБ "Львів"
За III квартал 2003 року

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	Гарантії, що надані клієнтам	0	15	- 15
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	2 841	37	+ 2 804
5	Валюта та банківські метали, які куплені, але неотримані	61	0	+ 61
6	Сумнівні вимоги за операціями з валютою та банківськими металами	0	0	0
7	Сумнівні вимоги за операціями з фінансовими інструментами, крім інструментів валютного обміну	0	0	0
8	Надана застава	0	0	0
9	Цінні папери та матеріальні цінності клієнтів у довірчому управлінні	0	0	0
10	Усього	2 902	52	+ 2 850

Голова Правління Я.Г.Кирилюк
Головний бухгалтер Н.Г.Засименко

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 29.09.2003 року у справі № 3/257Б визнав банкрутом КСП ім. Леніна, с. Стила Старобешівського району Донецької області (87200, с. Стила Старобешівський район Донецької області, ЕДРПОУ 00696705) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Мироненко В'ячеслава Івановича (ліцензія № 520157, 83042, м. Донецьк, вул. Торпедна, б. 41.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

На підставі Постанови Кабінету Міністрів України від 28.08.03 р. № 1378 «Про вдосконалення роботи із забезпеченням учнів і студентів навчальних закладів підручниками та посібниками» та відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 04.09.03 р. № 593 Методично-видавничий центр організації випуску та доставки освітянської літератури (код ЄДРПОУ 21591488) ліквідується.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення в газеті за адресою:

04053, м. Київ, вул. Ю. Коцюбинського, 5.

Тел. 216-98-30.

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) порушив справу № Б-11/100 про банкрутство спільного українсько-ліхтенштейнського підприємства «ІВВІН» (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Крайківського, 2), р/р 26008300020485 в АКБ «Прикарпаття», МФО 336310, код 19367542; номер свідоцтва про державну реєстрацію боржника: № 202-р від 15.07.1993 р.

Розпорядником майна призначено Саєвича Миколу Броніславовича (ліцензія арбітражного керуючого № 520164 від 18.07.2001 р.; проживає м. Коломия, вул. Костомарова, 4/108).

Приватне підприємство «ЛАГРАНОПТ», ОКПО 31564860 — оголошує про ліквідацію. Розрахунковий рахунок № 26002286452001 в КРУ КБ «ПриватБанк», МФО 321842. Претензії приймаються протягом 2-х місяців.

Ліквідаційна комісія працюватиме за адресою: м. Київ, вул. Народного Ополчення-1.

Дочірнє підприємство «Укрпромпроектбудсервіс» 02094, м. Київ-94, вул. Попудренка, 52, Ідентифікаційний код 31669194, зареєстроване Ватутінською районною державною адміністрацією м. Києва 17.09.2001 р. повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців.

ПП «Інформтехмаркет», код ЄДРПОУ 31992648, зареєстроване в ДПІ Печерського району, оголошує про ліквідацію підприємства.

ПП «Інформтехмаркет» претензії приймає протягом 3-х місяців з дня публікації оголошення.

Приватне підприємство «Трейдстарс» ід. код 32103156 сповіщає про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом 2-х місяців т. 492-21-30.

Ухвалою Господарського суду Херсонської області від 17.06.2003 р. по справі 12/299-Б ВАТ «Новокаховський домобудівний комбінат» (код ЄДРПОУ 01349845; юр. адреса: 74900, м. Н. Каховка, вул. Індустріальна, 1) визнано банкрутом, відносно нього відкрита ліквідаційна процедура, та ухвалою Господарського суду Херсонської області від 12.09.2003 р. ліквідатором призначено Бондара Сергія Івановича (ліцензія серія АА № 250431, видана 11.04.2002 р.).

До уваги акціонерів ЗАТ «АТ ДНІПРО КАОЛІН»

Правління ЗАТ «АТ Дніпро Каолін» (надалі товариство), місцезнаходження та адреса: 53610, смт. Просяна, Покровський район, Дніпропетровська область, Україна, код за ЄДРПОУ 24228943, повідомляє про доповнення порядку денного загальних зборів акціонерів товариства, інформація про який була надрукована у газеті «Голос України» від 12 вересня 2003 року № 171 (3171), пунктом 7 «Про вибори Ревізійної Комісії ЗАТ «АТ Дніпро Каолін».

Загальні збори акціонерів товариства відбудуться 28 жовтня 2003 року о 12-й год. за адресою: м. Київ, вул. Артема, 73.

Ухвалою по справі №-19/75-03 від 03.10.2003 р. господарський суд Харківської області визнав виробниче підприємство по механічній та хімічній очистці теплоенергетичного устаткування «Укркотлоочистка», зареєстроване розпорядженням виконкомом Київської районної ради м. Харкова № 1077 від 27.12.91 р., код ЄДРПОУ 1403725 за адресою: м. Харків, вул. Громадянська, 11/13, банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатор Катрич А. С., ліцензія № 250156 від 10.12.01 р.

Кредиторам звертатися до ліквідаційної комісії ДВП «Укркотлоочистка» за адресою: м. Харків, вул. Громадянська, 11/13, протягом місяця.

Загальні Збори Акціонерів закритого акціонерного товариства «ІВЕКО УКРАЇНА» пройдуть в Києві за адресою:

вул. Щербакова, 4, 28 листопада 2003 року об 11.00 за місцевим часом з таким порядком денним:

1. Розпорядження акціями ЗАТ «ІВЕКО УКРАЇНА», придбаними самим товариством.
2. Зменшення статутного фонду товариства.
3. Внесення до статуту товариства змін, пов'язаних із зменшенням статутного фонду.
4. Затвердження «Кодекса поведінки» концерна ФІАТ С. п. А. як внутрішнього документа товариства.

Реєстрація учасників — з 10.00 до 10.45.

Згідно з статтею 40 Закону України «Про господарські товариства» публікуємо тут інформацію, яка друкується в разі зменшення статутного фонду.

1. Згідно з статтею 32 Закону України «Про господарські товариства» товариство (юридична адреса: Київ, 01004, вул. Дарвіна, 8-А; місцезнаходження: Київ, 03190, вул. Щербакова, 4, тел. 4222466, факс 4222463) має розпорядитися 370 простими іменними власними акціями, придбаними у акціонера товариства не пізніше 1 року. Товариство має намір анулювати вищезазначені акції на наступних загальних зборах акціонерів. Анулювання 370 акцій товариства призведе до зменшення статутного фонду на 65712000 гривень.

2. Проект змін до статуту товариства:

Викласти пункт 6.1 статуту в наступній редакції:

«6.1. Статутний фонд Компанії дорівнює 55944000 гривень, що еквівалентно 31500000 доларів США згідно з чинним офіційним курсом Національного банку України на 7 листопада 1995 року (перерахованим згідно з введенням нової валюти України за курсом 1 гривня дорівнює 100000 карбованців). Статутний фонд складається з 3150 простих іменних акцій (надалі іменуються «Акції»), кожна з яких має номінальну вартість 17760 гривень. Термін «Акції» включає будь-які додаткові прості акції, які випускаються час від часу Компанією.»

3. Внаслідок анулювання вилучаються 370 простих іменних акцій загальною вартістю 6571200 гривень.

4. Номінальна вартість акцій не змінюється і складає 17760 гривень.

5. У зв'язку з анулюванням вищезазначених акцій права акціонерів при додатковому випуску акцій або їх вилученні не змінюються і регулюються чинним законодавством України, установчим договором та статутом товариства.

6. Початок вилучення акцій — через 75 днів після опублікування цього повідомлення в центральному і місцевому органі преси України, закінчення вилучення акцій — до кінця січня 2003 року.

7. Збитки від зменшення статутного фонду товариства у власників акцій не передбачаються, оскільки їх частки в статутному фонді пропорційно зростуть.

8. Претензії та заперечення кредиторів товариства проти зменшення його статутного фонду приймаються протягом 75 днів з дати опублікування цього повідомлення в центральному та місцевому органі преси України з 9.00 по 17.00 в робочі дні за адресою: Київ, вул. Щербакова, 4.

Генеральний директор ЗАТ.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 24.09.03 р. по справі № 24/161-02 визнав банкрутом приватне сільськогосподарське підприємство «Колодезянське», ЄДРПОУ 30749638 (Харківська обл., Дворічанський р-н, с. Колодязне, вул. Радянська, 5а, та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Мірошниченко Л. О. (ліц. АА № 669635 від 05.08.2003 р.).

Господарський суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) за позовом ВАТ «Апостолівський комбікормовий завод» 30.09.2003 року порушив справу № 2/243-03—7136 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Транс Трейд Кампані», ідентифікаційний код № 31579698 (65000, м. Одеса, вул. Белінського, 5, п/р 26002216581 в АКБ «Інвестбанк», МФО 328210). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Іванова Владислава Михайловича (ліцензія АА 250152 від 25.01.02 р.), адреса: 65011, м. Одеса, а/с 46, тел. 8 050 3162826.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ТОВ «Сателком» (код ЄДРПОУ 32211876, зареєстроване Шевченківською районною у м. Києві державною адміністрацією за № 17189, п/р № 260023012084 в АБ «Національні інвестиції», МФО 300498) повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців за адресою: 04073, м. Київ, вул. Шамрило Тимофія, 1 — літера «А».

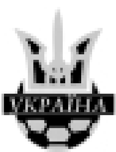
Сільськогосподарський виробничий кооператив «ОЗЕРНОЕ» код 30709335, Херсонська область, Скадовський район, село Озерне, вулиця олодіжна-2 оголошує про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Київської області (01033, м. Київ, вул. Жилянська, 58-б) порушив справу № 335/11б-03 р. про банкрутство закритого акціонерного товариства «Годунівське» (07732, Київська область, Яготинський район, с. Годунівка, вул. Перемоги, 1, р/р 26007282 в АППБ «Аваль» м. Яготин, МФО 321745, код ЄДРПОУ 05384287).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються господарським судом протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Розпорядником майна призначено Мирутенко М. М. (ліцензія № 520112 від 10.06.03 р.).

Анатолій БІДЕНКО: «Є службова етика...»

У деяких ЗМІ виникли запитання до рішення виконкому про недоцільність висвітлення оцінок арбітражу ігор у засобах масової інформації. З проханням прокоментувати це рішення ми звернулися до віце-президента ФФУ, голови Комітету професіонального футболу ***Анатолія БІДЕНКА****.*

— Чим зумовлене приховування оцінок арбітрів?

— Жодних таємниць у роботі Федерації футболу України немає! Є чітка практика УЄФА і багатьох національних асоціацій, що не передбачає оприлюднення оцінки суддівським спостерігачем (делегатом) дій арбітрів під час проведення футбольного матчу. Делегати сповіщають організацію, що проводить змагання, — Європейський союз футбольних асоціацій або національну федерацію, — про оцінки і характеристики, виставлені судді, а також про побажання з поліпшення рівня підготовки рефері. Водночас комітет арбітрів вивчає рапорт делегата і приймає відповідні рішення. Засобам масової інформації оцінки не повідомляють. Насамперед це робиться для того, щоб уникнути будь-яких спроб тиску на арбітра і втручання в його психологічний стан.

Протягом останнього тижня ми стали свідками ситуації, що виникла довкола арбітра Андрія Шандора, який отримав призначення на провідний матч чемпіонату країни — «Динамо»—«Шахтар». Тиск, що чинився на арбітра, зокрема й у ЗМІ, після отримання ним негативної оцінки в матчі «Металург» (Запоріжжя)—«Таврія» (Сімферополь), призвів до того, що арбітр утратив впевненість і змушений був відмовитися від цього призначення.

Гадаю, зі мною погодиться більшість: ажіотаж навколо гри лідерів українського футболу вплинув і на психічний стан одного з кращих вітчизняних арбітрів Василя Мельничука. Тому рішення виконкому спрямоване насамперед на захист інтересів арбітрів.

— Президент ФФУ не раз говорив про те, що федерація веде відкриту і прозору політику. Як оцінювати в цьому контексті таке рішення виконавчого комітету ФФУ?

— Раніше була традиція висвітлення у засобах масової інформації оцінок роботи арбітрів, виставлених делегатами ФФУ. До цього всі звикли. Але нинішня ситуація потребує внесення певних змін. На засіданні виконкому фахівці комітету арбітрів та інспекторського комітету ФФУ висловили своє бачення проблеми арбітражу, зокрема, говорили про недоцільність оприлюднення даних оцінок. Вони в нас часто перетворюються на інструмент тиску на арбітрів і засіб для маніпуляції думкою футбольної громадськості країни.

В ухваленій на минулому виконкомі концепції вдосконалення системи підготовки арбітрів серед основних пунктів є психологічний аспект у діяльності арбітра. Вважаю, це правильно. Одночасно концепція передбачає нові принципи, етапи й рівні підготовки арбітрів.

Щоправда, деякі члени виконкому під час обговорення даного питання висловлювали думку про те, що такий крок сприйматиметься як бажання Федерації футболу України приховати цю інформацію, але більшість присутніх не погодилася з цією позицією. Є службова етика, норм якої треба дотримуватися.

Сьогодні журналісти аналізують техніко-тактичні дії футболістів у грі, публікують на основі своїх міркувань оцінки і статті. І, природно, ніхто не забороняє їм цього робити. Їхні висновки можуть не збігатися з результатами аналізу в клубах, з оцінками, виставленими гравцям у командах. Адже ніхто офіційно не повідомляє журналістам позицію тренерів з цього питання.

Чому б сьогодні спортивним виданням, за аналогією з традиціями у футбольній журналістиці — виставляти оцінки футболістам, не оцінювати роботу арбітрів — на основі свого досвіду і знань? Тим паче що кореспонденти вже давно пишуть у своїх статтях про допущені, на їх погляд, помилки арбітрів, неправильні рішення та інші моменти, що безпосередньо стосуються дій арбітрів. Упевнений, що наші фахівці завжди допоможуть у цьому.

У нашій позиції немає жодного бажання приховати від вас інформацію. Головне полягає в тому, що в разі негативної оцінки до арбітра буде вжито відповідних дисциплінарних заходів, і Федерація футболу України гарантує, що інформація стосовно цих питань негайно висвітлюватиметься в засобах масової інформації.

Комітет ФФУ зі зв'язків із громадськістю та ЗМІ.

Зіркова півсотня

У рамках святкування 50-річного ювілею УЄФА вболівальники назвуть 50 кращих гравців Європи за останні півстоліття. Голосування проводиться на офіційному сайті УЄФА (www. uefa. com), де на розсуд вболівальників представлено 250 номінантів, що були зірками своїх команд протягом останніх п`яти десятиріч. Присутні у цьому списку і троє українців та нинішній тренер донецького «Шахтаря» Бернд Шустер.

Усіх гравців розділено на п'ять груп, у кожній з яких — по півсотні футболістів. В етапах з 1954 по 1963-й та з 1964 по 1973 рік українських гравців немає. Однак у проміжку з 1974 по 1983 рік серед номінантів є тодішній гравець київського «Динамо», володар «Золотого м`яча» і нинішній головний тренер збірної України Олег Блохін. Компанію йому складає наставник донецького «Шахтаря» Бернд Шустер.

Наступний етап в історії футболу (1984—1993 рік) представляє екс-нападаючий київського «Динамо» та володар «Золотого м'яча» Ігор Бєланов. Ще один наш представник — нині діючий форвард італійського «Мілана» та збірної України Андрій Шевченко. Конкуренти в Андрія дуже серйозні. Починаючи від Юргена Клінсмана та Еріка Кантони до Майкла Оуена та Девіда Бекгема.

Зазначимо, що зіркову півсотню за версією УЄФА визначатиме за підсумками голосування вболівальників, які після вивчення всього списку матимуть змогу вибрати по десять найкращих на свій розсуд із кожної декади. Результати голосування УЄФА оприлюднить у січні 2004 року.

Матч у піднебессі

Найближчим часом на території Непалу відбудеться незвичний футбольний матч між командами українських футболістів-аматорів та місцевих жителів.

Незвичність поєдинку полягає у тому, що він проходитиме на висоті шість тисяч метрів (!) у Гімалаях. Там навіть рухатися важко, а робити це різко до снаги не кожному.

До речі, вже третій рік поспіль наші футболісти-аматори під керівництвом відомого журналіста Валентина Щербачова в рамках програми «Український футбол на найвищих вершинах» за підтримки Федерації футболу грають у екстремальний футбол на гімалайських снігах. І залишають там майоріти синьо-жовті українські прапори. Грають два тайми по 15 хвилин з невеликою перервою помаранчевим м'ячем. Саме такий позавчора невтомному оптимістові панові Щербачову вручив президент Федерації футболу України, народний депутат Григорій Суркіс на спеціально скликаній прес-конференції.

Відповідаючи на запитання журналістів, Валентин Щербачов підкреслив, що до складу української команди не входить жоден із професіональних гравців. Він також зазначив, що про український футбол у Непалі знають більше, ніж про італійський.

Конкретних прогнозів на майбутній матч не робили. Однак поєдинок очікується серйозний. Перший матч два роки тому українці виграли, торік розійшлися мирно — 1:1.

А ще Валентин Васильович поділився планами про майбутні експедиції, зокрема, приєднання до української команди зацікавлених осіб із дружньої Словенії. А на запитання, чи справді непалки такі вже гарні, відповідь була категорична: «Українські жінки багато кращі».

Ольга СИДОРУК.

Цікавить лише титул

Бокс. Коррі Сандерс, котрий 15 листопада мав провести бій з Лаймоном Брюстером за звання чемпіона світу за версією WBO, разом зі своїм промоутером Родні Бергманом приїхав до Москви. Там під час конгресу Всесвітньої боксерської ради (WBC) він офіційно звернувся до керівництва цієї організації з вимогою санкціонувати його двобій за об'єднання титулів чемпіонів світу за версіями WBO/WBC у суперважкій вазі проти Леннокса Льюїса.

Керівництво WBO в особі її президента Франциска Валкарселя офіційно попередив Сандерса: якщо він не вийде на ринг 15 листопада, то буде позбавлений титулу чемпіона світу.

— Я ще не отримав офіційної відповіді від Коррі Сандерса стосовно участі або неучасті в захисті титулу, — заявив пан Валкарсель. — Якщо відповідь буде негативна, то офіційним претендентом на бій за вакантний титул чемпіона за версією нашої організації стане Володимир Кличко, котрий зустрінеться з Лаймоном Брюстером.

Сам Володимир Кличко розвиток подій прокоментував так:

— Я багато разів казав, що мене цікавить не сам Коррі Сандерс, а титул чемпіона світу, що належить йому. Звичайно, здорово було б, якби Сандерс у двобої з Брюстером зберіг пояс чемпіона за собою, і я міг би провести з ним матч-реванш. Але якщо Сандерса буде позбавлено титулу, то я проведу двобій із Брюстером.

На запитання, коли Володимир зможе провести свій поєдинок, він відповів: «До кінця цього року я неодмінно вийду на ринг!»

Нагорода за ... поразку

На 41-му конгресі WBC президент цієї боксерської організації Хосе Сулейман вручив Віталію Кличку нагороду в категорії «Найвидовищніший бій 2003 року». Цим призом Віталія відзначено після того, як 21 червня він провів бій з Ленноксом Льюїсом, котрий, до речі, програв.

— Мені дуже приємно, що мій бій проти Леннокса оцінили так високо, — заявив Кличко-старший. — Це змушує мене і в наступних поєдинках показувати високий клас.

З Москви брати Клички візьмуть курс на США, де продовжать підготовку до своїх наступних боїв, призначених на 6 грудня у Лас-Вегасі.

ЗВІДУСІЛЬ

■ *Регбі*

Зустрінуться лідери

У неділю збірна України в Києві (стадіон «Спартак», початок о 13.00) проведе вирішальний матч чемпіонату Європи в дивізіоні А2 проти команди Німеччини. В разі перемоги наша команда практично забезпечить собі місце у вищому дивізіоні Кубка європейських націй, де наступного року може грати з елітою — командами Португалії, Румунії, Грузії, Росії, Чехії та Іспанії.

А поки що українці ділять перше місце з німецькою збірною. Та різниця забитих і пропущених м'ячів у наших ліпша. Однак для того, щоб стати одноосібним лідером групи, збірній України потрібно неодмінно перемогти німців.

Напередодні відповідального матчу відбулася прес-конференція, у якій взяли участь головний тренер збірної України Володимир Муха і капітан команди (він ще й президент провідного клубу «Арго-НАУ») Олексій Цибко.

Наш тренер відзначив мобільність і збалансованість суперника в усіх ланках. А козирями українців є злагоджені командні дії та потужна лінія півоборони. Окрім того, тренер української команди сказав, що у день гри не завадив би ... дощ. Це дасть змогу збірній Україні продуктивніше зіграти проти мобільних німців. Зазначимо, що, окрім збірної Німеччини, суперниками українських регбістів є команди Нідерландів, Польщі та Швеції.

Олексій Цибко також відзначив силу німецької команди. Але попри все регбісти України мусять вигравати цей матч, щоб пробитися до європейської еліти. За його словами, якщо українці витримають тиск гостей останніх 15—20 хвилин матчу, то перемогу їм забезпечено.

До речі, перша зустріч Німеччина—Україна завершилася внічию — 26:26. А зрівняли рахунок господарі лише на останніх хвилинах. Окрім того, Олексій Цибко повідомив, що завершує кар`єру гравця і збирається балотуватися на посаду президента Федерації регбі України.

■ *Футбол*

Судитиме молдаванин

Арбітром матчу Україна—Македонія призначено молдавського рефері ФІФА Геннадія Орлика. Йому допомагатимуть його співвітчизники Олег Молчанов і В'ячеслав Берко. Резервний арбітр — киянин Сергій Шебек. Зустріч молодіжних команд України та Македонії судитиме українська бригада арбітрів: Олег Орєхов, Сергій Соботюк, Сергій Цимбал і Сергій Берізка (резервний).

Фото Павла КУБАНОВА (ФФУ).

На завтрашній товариський поєдинок проти Македонії збірну України може вивести Андрій Шевченко.

■ *Баскетбол*

Хижняк — найкорисніший

Григорій Хижняк довів «Перістері» правильність їхнього вибору вже у другому матчі чемпіонату Греції. Українець відмінно провів 20 хвилин в зустрічі проти «Іракліо» — учасника торішнього «фіналу чотирьох». Хижняк набрав одинадцять очок, реалізувавши вісім кидків з дев'яти. На рахунку Григорія десять підбирань і сім блок-шотів. Наш центровий виключив із гри поляка Міличича, а затим і гравця збірної Словенії Латовича. «Перістері» переміг (89:72) і входить до трьох клубів, що виграли обидва стартові матчі.

На Хижняка чекала також приємна звістка. Його названо «найкориснішим гравцем туру». Українець набрав коефіцієнт 1,27 — це найвищий показник у семи іграх. Ще один українець Олександр Окунський допоміг «ПАОКу» перемогти «АЕК» — 78:74. На його рахунку п'ять очок і два підбирання.

Дядя Ваня вже зарядив револьвера

ТЕАТР

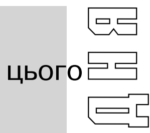
Завтра в столичному Молодому театрі — прем'єра чеховського «Дяді Вані» у постановці Станіслава Мойсеєва.

Отже, розв'яжеться інтрига, яка вже кілька місяців не дає спокою київським театралам. Бо зовсім недавно цю п'єсу у Театрі на Подолі поставив Віталій Малахов, і критика одразу оцінила його постановку дуже високо: мовляв, її у минулому сезоні просто нема з чим порівнювати. Так чи інакше, а вистава на Подолі справді чудова. Саме тому запеклі театрали чекають прем'єри в Молодому театрі майже як поєдинку Кличка з Тайсоном. Адже і Малахов, і Мойсеєв — дуже потужні режисери. Втім, сам Станіслав Мойсеєв, як завжди, незворушно-спокійний і далекий від подібної суєти. Для нього головне — зробити справу добре. Але вже сама афіша, хочеш-не-хочеш, інтригує: дядю Ваню грає Олексій Вертинський, блискучий актор, котрого публіка, хоч убийся, обожнює — лише як коміка. В ролі Войницької — Тамара Яценко, за якою так само шлейф слави тягнеться від ролі неперевершеної Прокопівни. На роль Телегіна запрошено «нічийного» Олександра Ігнатушу, котрий на сцені з'являється вкрай рідко. Астрова гратимуть по черзі Станіслав Боклан та Валерій Легін. Отже, компанія дуже достойна. Що з того буде — дізнаємося завтра. Дядя Ваня вже зарядив свого револьвера. А револьвер, як сказано у Чехова, обов'язково мусить вистрелити, якщо він у когось є.

Христофор ГРУША.

На знімку: Станіслав Мойсеєв напередодні прем'єри незворушно-спокійний.

ЦЬОГО ДНЯ

10 ЖОВТНЯ

■ 1908 р. Народилася художниця Палажка Глущенко, майстер петриківського розпису. ■ 1932 р. Пуск Дніпрогесу. ■ 1932 р. У Харківському фізико-технічному інституті вперше в СРСР проведено ядерну реакцію з розщепленням атомного ядра літію. ■ 1933 р. Народився академік Анатолій Шидловський, вчений у галузі електротехніки та енергетики. ■ 1943 р. В СРСР засновано орден Богдана Хмельницького, напис на якому було зроблено по-українськи. ■ 1975 р. Андрієві Сахарову присуджено Нобелівську премію миру.

ЧАС НОТ

Жива гра

«РадіоБенд» — це не нова FM-івська станція. Це популярний у всьому світі колектив. Оркестр створив 1999 року відомий аранжувальник музикант Олександр Фокін. «РадіоБенд» — це комбо (дуже рідкісний склад інструментів: більше, ніж ансамбль, і менше, ніж біг бенд).

«А, зрозуміло, вони грають джаз, — вирішить хтось. — Це не модна сьогодні музика». Цікаво, що б ви сказали, почувши у виконанні колективу музику Карлоса Сантани, Джо Кокера, Стіві Вандера, Стінга? А сучасний данс в оригінальній обробці оркестр взагалі виконує з власним ді-джеєм.

До того ж є ще дещо, що вирізняє оркестр серед наших нинішніх «зірок». Справжній живий звук.

У телешоу «Зірки світової музики в гостях у «РадіоБенда» Олександра Фокіна були унікальний гітарист і вокаліст Джонатан Батлер, перший вібрафоніст світу Рой Ейєрс, найближчим часом має приїхати легендарний гітарист Ел ді Меола.

Дарія ГОРСЬКА.

На знімку: оркестр «РадіоБенд» під орудою Олександра Фокіна.

ШОУ-БІЗНЕС

«Тату» по–новому!

Можливо, незабаром з'явиться на естрадних підмостках СНД. І буде цей проект не менш скандальний, ніж оригінал.

Не виключено, що на сольних концертах Максима Галкіна у Кремлі Алла Пугачова і Софія Ротару з'являться в образах «татушок». Принаймні, з такою екстравагантною пропозицією до них звернувся генеральний продюсер Першого каналу Костянтин Ернст.

На його думку, Алла Борисівна має зіграти рИженьку Олену Катіну, а Софія Михайлівна — чорненьку Юлію Волкову. Примадонна, котра любить несподівані експерименти, вже дала свою згоду на участь у цьому проекті. Але коли Ернст, прийшовши в захоплення, зателефонував іншій кандидатці на роль «малоліток», та жахнулася від почутого...

«Пісняри» теж

Експертна рада Білорусі затвердила новий склад солістів знаменитого ансамблю.

До нового ансамблю увійшло вісім осіб, повідомив музичний керівник В'ячеслав Шарапов. Шість з них прийшли в колектив після кастингу, що проводився у вересні.

«Нові «Пісняри» виконуватимуть пісні без фонограми, і тому перший сольний концерт відбудеться не раніше початку 2004 року», — сказав керівник ансамблю.

На початку вересня з ансамблю «Пісняри» пішли практично всі артисти, які не погодилися з рішенням Міністерства культури Білорусі про призначення на посаду директора колективу Валерія Скорожонка. Нині ці артисти перебувають на гастролях в Україні і виступають під брендом «ВІА «Пісняри». Майже п'ять років тому з ансамблю пішли більш як половина солістів, котрі багато років працювали з засновником «Піснярів» Володимиром Мулявіним. Вони створили ансамбль «Білоруські пісняри».

За матеріалами інформаційних агентств.

БУДИНОК КУЛЬТУРИ

Геродот у рясі

Під час II Міжнародного конгресу українських істориків у Кам'янці-Подільському презентоване унікальне видання — тритомна «Історія Закарпаття» Степана Папа. Книга ще довго б ішла до читача, якби не видавництво «Нова зоря», що діє в Івано-Франківську при греко-католицькій церкві.

Рукопис Степана Папа привабив «новозорян» зовсім не з міркувань солідарності з автором-священиком. Отець Степан — рідкісна особистість. Він жив в Австро-Угорщині й створив історію «свого народу», яким вважав закарпатців, розкиданих по імперії. Прикметно, що історію створено без джерельно-документальної бази — так, либонь, писав ще старий грек Геродот!

За життя Пап не побачив книгу: поневіряння по в'язницях підкосили його, ледве встиг скінчити третій том і помер порівняно молодим. Історію написано закарпатською говіркою, тому, зауважив директор «Нової зорі» священик Ігор Пелехатий, «три роки ми витратили на переклад книги літературною українською, щоб вона стала доступна всім». Адже Степан Пап підкреслює: «Закарпатці завжди були невід'ємною частинкою українського народу».

Віра ШПИЛЬОВА.

Малиновий дзвін краси

«Дзвони Городниці» — таку назву має виставка, що відкрилася в художньому салоні Житомира. Це творчий звіт митців про пленер, який відбувся в червні. Тоді семеро художників протягом двох тижнів відкривали для себе і для майбутніх глядачів красу цього чудового куточка житомирського Полісся, де море сосон і мальовнича Случ. Селище фарфорників Городниця відоме ще й монастирем, який цього року відзначив своє сторіччя. От художники і прагнули вловити пензлем той малиновий дзвін.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Право на власну ноту

Михайло Плетньов, жива легенда піанізму, зробив фурор у Києві Третім концертом Рахманінова — так, як свого часу це зробив з тим самим твором Володимир Горовиць, пам'яті якого концерт і був присвячений.

Верхні яруси Опери того дня, здавалося, вгиналися від люду. Були зайняті не лише крісла, а й сходи, і вільні місця на підлозі. Замість офіційної частини, концерт відкрився демонстрацією відео із записом гри Горовиця. Потім посол США в Україні зачитав свій спіч — «мовою тієї землі, де народився геній». Це було приємно. Нарешті, на сцену запросили Олексія Гринюка. Це наш земляк, лауреат конкурсу піаністів пам'яті Володимира Горовиця. Він виконав разом з оркестром та диригентом В. Сіренком Перший концерт Прокоф'єва. Та як виконав! Кожен виточений звук, блискуче взяті пасажі відлунювали в резонаторі душі, й тебе проймало струмом. Це було схоже на поєдинок між солістом та оркестром. Переможцем ставав той, хто вмів вчасно відступити. Гринюк це зробив демонстративно й з гідністю, як шляхетний лицар. Публіка вибухнула оплесками.

Наступний виступ треба було не лише слухати, а й бачити: подвійний концерт Моцарта, тобто на двох роялях водночас з оркестром грали маленька китаянка Чун Вай Чін Речел та Тимур Щербаков із Білорусі. Є таке слово — «випендрюватися». Воно часом імпонує солісту, але Щербаков грав у дуеті. І його вільна інтерпретація перевертала Моцарта догори дригом. Зате як неповторно!

Плетньов з'явився в кінці програми. Сів за рояль. Сіренко махнув чарівною диригентською паличкою, зазвичай могутній оркестр, полилася знайома до болю тема Третього рахманінського концерту, і я поринула в ізоляційний простір власної меланхолії. Перебуваючи у стані світлої печалі, я готова була пробачити піаністу все: і деякі «розмазані» місця, й окремі непотрапляння в ноти. Бо лиш геніальний виконавець має на них право. Плетньов саме такий. Зал аплодував стоячи!

Олеся НАЙДЮК.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою:
www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» Зам. 0311187. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos